

ABONAMENTS

Barcelona, mes	...	2'30 ptes.
Comarques catalanes i territoris de la República, trimestre	...	7'50 "
Amèrica llatina i Portugal, id.	...	8'50 "
Altres països, id.	...	25 "

DIARI D'AVISO I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

MIRADOR

BARCELONA.—REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 530. T. 11430. — IMP.: BARBARA, 11 I 13. T. 19003

EL TEMPS

La depressió de l'Atlàntic envia les illes britàniques i situa el seu centre a l'entrada de la mar d'Irlanda. El sud d'aquesta illa desapareixen les pressions altes de la Península Ibèrica que queden situades sobre l'Àfrica. Plou a les illes britàniques, amb vents forts, i plou també a França i a Alemanya. A la nostra Península el cel està nuvolós, i plou a Andalusia i a les costes de golf de Cadix. Temperatures extremes a Barcelona: màxima, 30° graus; mínima, 12°08 graus. Hores de sol efímer, 7 hores 54 minuts.

IDEES I DOCTRINES

Aníbal i Napoleó

Res més senzill que establir un paral·lelisme entre Aníbal i Napoleó. Plutarco, amb la pràctica que hi tenia, l'hauria establert a ulls clucs. Victoriosos tots dos com Alexandre i Cèsar, van ésser derrotats a diferència d'aquests dos capitans. Aníbal vençut per Escipió, i Napoleó per Wellington. Ambdós reduïren llur obra als límits de l'Europa. L'Europa dominada no va transcendir a altres continents com els imperis d'Alexandre i Cèsar. Si Aníbal, fill de pares africans, d'Amílcar, que hora diu si va ésser fundador de Barcelona, va anar a l'Àsia i va tornar a l'Àfrica, va ésser deixant Europa amb el projecte de formar-la o envestir des dels altres continents. Si Napoleó va anar a Egipte com Cèsar, fou quan encara no havia posat els fonaments del seu imperi, ni potser no somnava a ésser emperador. Estava a les ordres de França, que després havia d'estar a les ordres d'ell. Si Napoleó va fer la seva obra irradiant des de París, que aleshores tenia categoria de capital del món, Aníbal volia conquerir la capital del món d'aquella època, que era Roma, combatent-la des de fora, primer començant-la d'envestir per l'Orient, des de Espanya, i després des de l'Orient, des de la Síria. Si Napoleó volia dominar el món des de la capital, Aníbal volia dominar la capital des del món. Si Napoleó fou radical, Aníbal fou peritèric. Si l'un portava l'estratègia del centre a la circumferència, l'altre a la circumferència al centre, arribant a les portes de Roma, que havien la invasió baixant des del nord d'Itàlia, va estar a punt de prendre-la donant la volta pel sud per tal de sorprendre-la.

Però què que paral·lelisme més aquests dos grans capitans, l'un antic i l'altre modern, és el fet que anem a relatar copiant-los dels historiadors llurs. És sabut que Napoleó, a diferència d'Alexandre, de Cèsar i d'Aníbal (quatre peïsos de la nostra mar Mediterrània), que moriren en plena activitat, Alexandre de malaltia, Cèsar assassinat i Aníbal suicidant-se, l'emperador francès, com hom sap, va morir lluny de tota activitat, desterrat d'Europa pels seus vencedors en la llunyana illa de Santa Elena, en ple Atlàntic, on cada dia podia veure a la caiguda de la tarda la posta de sol sobre la mar, mentre a la vespre la imatge pintada a la mar i al cel de la caiguda de l'imperi del qual ell havia estat el sol i Josefina la lluna, eclipsada després per la filla de l'emperador d'Àustria.

Allí, en plena joventut, quan molts homes tot just comencen a assaborir-se, a conèixer i a fer llur obra destinada al públic, Napoleó va morir rosegat per un càncer fixat a l'estómac, com anys abans s'havia fixat a l'estómac del seu pare, que també va morir jove a la illa de la Mediterrània on havia nascut el que havia de morir a l'illa de l'Atlàntic. Clavat a les roques de Santa Elena com Prometeu a les roques del Caucas, el cranc humà, més cruel que els crancs marítims, li rosegava les entranyes, com el voltor les entranyes del que havia robat el foc dels deus, com Napoleó havia robat el foc dels reis.

Però abans de morir, i abans d'ésser vençut i exiliat, l'emperador de França, segons podem llegir en les memòries del Comte de Segur, ajuda de camp de Napoleó, va voler imitar Aníbal, suicidant-se com ell, prenent un verí. Els que en la vida van coincidir en tantes vic-

La caiguda de la fulla

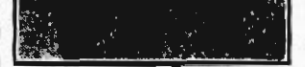

El vent d'aquests darrers dies li ha fet caure les fulles seques dels arbres, amb el consegüent creix de treball per a algunes brigades municipals

Pau Gargallo a Barcelona

La notícia, apareguda en un recó de diari, haurà passat desapercebuda per a molts. En els "milieus" artístics i adhoc literaris, en canvi, haurà estat festejada com un esdeveniment i rebuda amb alegria.

Pau Gargallo, el nostre Gargallo, ha tornat. Després d'una colla d'anys d'absència, durant els quals amb prou feines s'hem vist d'esquitllons dues o tres vegades, arran d'unes visites rapidíssimes a la nostra ciutat, torna ara disposat a passar-hi una temporada.

PAU GARGALLO

Mentre es trobava fora ens arribava la seva veu llunyana, a través dels diaris estrangers, i ens deia: —He fet una exposició a París. Una altra a Nova York. Han estat dos èxits...

I, val a dir-ho, en saber-ho experimentàvem una alegria que no tractarem pas de dissimular. Com sempre, els seus ulls negrosos, una mica enebriats, sota de les celles ben negres, llançaven esclats en parlar d'esquitllons i d'art. Com sempre, el seu rostre aràb s'anima en recordar la seva època bohèmia del taller dels Josepets. Com sempre, en donar-nos la mà, és tot Gargallo que estreneu amb la vostra.

Gargallo és igual que abans. Únicament, dament dels seus cabells, que anys enrera eren negríssims, hi ha nevats.

Ha vuit dies que és a Barcelona. Durant aquest temps ha passat anar a gèl. Per les caixes en les quals venien embalades les seves obres, i que no s'havien de decidir d'arribar mai, i pel problema del menjar.

—A Barcelona menjava massa. De què que soc actiu, sempre tinc l'estómac ple. Per fi les caixes arribaren d'Amèrica. Així li llevà una part de l'angúnia que patia. Ara només li resta la que li produeix l'arribada de les hores d'apat, les quals —ai!— se succeeixen, fatalment, amb una regularitat aplanadora, durant tres cops al dia.

Són els avantatges de tenir l'estómac massa susceptible. Amb l'estada de Gargallo a Barcelona ens arriba una alienada antènica de joventut. Ens arriba el perill, una mica confitat i per tant d'una olor més fina, d'una època en la qual la lluita artística i plena de passió era empenya pel daler de renovellament.

Passen davant nostre ombres, records i homes estimats. Presideix la cavalcada En Nonell, el gran carístic, el gran romàntic de la pintura i no menys gran senyor, tanmateix, de la paleta i del color. Passa En Sunyer, auriolat de sol, i En Colom, envoltat d'un halo de pessimisme; passen En Pujols, que aleshores començava a apassionar-se per la filosofia, i En Ramon Rabentós, enyorant la dolça Tiana. Passen els germans Soto, que són l'evocació dels triomfs internacionals de Picasso. Passen els records d'exposicions que trasbalsaren, vivificant-lo, el curs plaçid del moviment artístic.

Aquell cop de bastó que, posseït d'una "santa" indignació, va pegar un senyor Canons, barceloní, a una tela d'En Sunyer, foradant-la, i les indignacions que aixecaven les exposicions d'En Nonell, acabaren per orientar la nostra pintura vers el bon camí.

Gargallo, que aleshores tenia l'aire d'un torejador, es barallava amb la pedra, amb el guix, i ja martiritzava ferros. Quan se'n cansava, agafava aquella guitarra que tenia penjada a la paret d'un d'aquells tallers vetustos del carrer del Comerç, pels quals desfilaren tres o quatre generacions d'artistes catalans, i se'n treia, s'evadía de la lluita teixint melodies.

Moltes vespres, Gargallo, amb la seva dona i uns quants amics, deixava el taller dels Josepets, perfumat de lleissam i de roses, i baixava a Barcelona.

"Nous allons faire la 'bombe', n'est ce pas?"—deia la seva dona, amb la rialla pintada als ulls. Efectivament, consistia en anar, com uns perfectes provincians, a la "Bona Sombra".

La muller de Gargallo es posava, en sortir del taller, un colom en una en ésser dins d'aquell music-hall. La facècia, a ella, li feia molta gràcia. A nosaltres també.

Ara l'hem tornat a trobar. Jove i optimista com sempre; únicament amb els cabells nevats. Després dels èxits assolits a París i a Nova York, s'ha decidit a fer una exposició aquí. Benvingut sigui, amb els seus ferros martiritzats, a la dolça Barcelona.

Jaume PASSARELL

Les Corts de la República

Ha seguit el debat sobre el règim provisional de Catalunya amb la intervenció dels senyors Bau, Izquierdo Jiménez, Recasens Sitges i Albiñana

Ha començat a discutir-se el projecte d'arrendaments rústics

Una proposició incidental referent a la censura

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Després de la pintoresca reclamació dels homes de la dictadura contra la censura i d'un confús debat sobre el projecte de llei d'arrendaments, les Corts han repres aquesta tarda la discussió sobre el problema de Catalunya. El senyor Rahola ha editat en aquest moment la presidència al senyor Casanueva. Al bon blau només hi havia els senyors Anguera de Sojo i Jalon i en el de la Comissió el malagueny senyor Armas i el murcià senyor Vélaz. Als escus, pocs diputats.

Ha intervingut en primer terme el tradicionalista, senyor Bau, ulat elector de la Lliga, adversari de l'Estatut, partidari del que ell anomena una "sana autonomia", i orador que es crea obligat, per solidaritat política, a imitar l'eloqüència del seu corregidor senyor Esteyre Bilbao. Un discurs sense importància.

Ha parlat després el senyor Izquierdo Jiménez. Manegava en realitat la seva veu en aquest debat. Es recorda que convenia, molt millor que Chaparrista i Honori Maura. Al seu costat resulta un perillós autonomista el senyor Royo Villanova. En les Corts actuals omple el buit que va deixar aquell senyor Algora que feu les delícies de les Constitucions.

En la presentació esbossada de l'orador: es república de màximament, radical de tota la vida, l'erronietat de sempre. Va deixar d'ésser-ho ja pocs dies, quan va sentir el discurs del senyor Honori Maura de la derogació de l'Estatut. És una vergonya—ve a dir—que signifiqui els monàrquics els qui accepten el sentiment patriòtic. El es va separar en aquell instant de la minoria radical. Va abandonar l'Emilió per a l'oposar pel seu compte a favor de la minoria pirata. El senyor Izquierdo Jiménez es diputat per Ciudad Real, cald, però rebre la seva càrrega amb un penúltim gemit; un primer premi de concursos de penitències.

En proclamar-se la República va ésser nomenat governador de Girona, però no va poder prendre possessió del càrrec. Els polítics de l'Esquerra li ho impediren, i d'aquell fet arraconat, segons el diputat manegat, totes les desgràcies nacionals. La voluntat de la patria va ésser segrestada, els catalans van ésser molt amables amb ell, és cert, li van prodigar paraules molt afectuoses, però el frustrat governador va comprendre que se li ficava un embençament de primera. En realitat l'embençament es feu a Espanya, segons el senyor Izquierdo Jiménez, perquè com hauria estat plebeït l'Estatut tal com es feu si el arribava a ésser governador de Girona?

No és possible en aquesta ràpida impressió donar idea exacta del que ha estat el discurs del diputat per Ciudad Real. Com bé llegir-lo íntegrament, saborejar els paràgrafs exaltats dedicats a la reconquesta de la integritat patria, a la traïció del pacte de San Sebastián, en el qual la voluntat de don Alejandro va quedar segurament segrestada, a les culpes de la Lliga, a la seva admiració per Gil Robles, Lerroux i Martínez de Velasco. Els monàrquics l'atacaren, i al final l'han aplaudit alguns agraris i altres diputats de la majoria.

Com haurà estat el discurs del senyor Izquierdo Jiménez que el del socialista Albiñana ha resultat després flux i descolorit. Albiñana no ha pogut ja fer amb èxit l'emergència i s'ha limitat a fer riure la concurrència.

Aquesta desfiliada de demències i extravagàncies ha estat deturada per una veu intel·ligent i serena; la intervenció del senyor Recasens Sitges, amb la qual han acabat els discursos posant un parèntesi de raó i de bona voluntat en el debat. No podem subscriure certa judicis concrets del jove professor de Dret, però la doctrina jurídica que ha sustentat és intalçable. El senyor Recasens Sitges ha reclamat aquesta cosa tan simple com és el respecte a la llei i l'indelegament legal del problema. Així que sembla tan natural, resulta extra-

La foina de l'"A B C"

Madrid, 5. — Amb el títol "L'ambició contra l'Estatut de Catalunya" publica l'"A B C" d'avui la següent nota: "Va continuar ahir a la tarda essent tema dels comentaris als passadissos del Congrés, l'Estatut de Catalunya. Deien, la major part dels diputats, que en les seves respectives regions es recollia un mal ambient respecte a què es posava novament en vigor l'Estatut de Catalunya, i a títol de conclusió recollim la "conla" fou cantada al senyor Emiliano Iglesias després de la conferència que va nomenar a Saragossa el diumenge passat. Diu així:

P'abolir el Estatuto
le sigue todo Aragón.
Convenia a don Alejandro
y se acabó la cuestión."

ordinari en un debat com el que s'està descabellant. Sostenir aquesta posició davant una Cambra que acaba d'escollir el senyor Izquierdo Jiménez resulta meritori, quasi heroic. Ha començat per negar que la vigència d'una llei depengui de les infraccions que sofreixi. Ha desfet, com a jurista, totes les faltes argumentacions de Goicoechea i Primo de Rivera, ha demanat respecte a la llei, adhoc per arribar a modificar-la, i ha demanat també respecte a les funcions del Parlament català. Més doctrinal que polític, ha estat el del senyor Recasens Sitges un bon discurs al qual podria posar-se alguna reserva, al qual, però, no podria negar-se la inspiració i el recte propòsit.

Però aquest parèntesi de claredat ha durat poca estona després de parlar el senyor Recasens Sitges. Ha estat quan l'Albiñana, intervenint novament en el debat, ha fet el seu número fort, encara que no tan fort com el senyor Izquierdo Jiménez, el qual per ara se'n porta la palma.

Madrid, 5. — A les 4'05 de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència del senyor Albi. Al banc del Govern, el ministre d'Estat i Marina. Gran desanimació a escons i tribunes. Un secretari dona lectura a l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

El senyor GARCIA GUIJARRO diu que el senyor Ayats ha escrit a la Cambra per haver estat nomenat subsecretari de Treball, preguntant la seva situació com a diputat.

La PRESIDENCIA contesta al senyor Garcia Guijarro, i li diu que l'assumptes ha passat a consulta de la Comissió Tècnica perquè decidís sobre la compatibilitat o incompatibilitat.

Seguidament s'entra a l'ordre del dia. S'aproven definitivament diversos projectes de llei, entre ells un de referent a la modificació de la llei de primer de juliol de 1931, en la seva base segona; un altre concedint un crèdit extraordinari de 977.500 pessetes per a Comunicacions, amb l'objecte de procedir a la transformació de les estacions radioelèctriques costeres; i un altre creant la Mesnageria dels arsenals, i un altre concedint recompenses especials per l'ocupació i desarmament del territori d'Urdin.

LA CENSURA DE PREMSA
El senyor SAINZ RODRIGUEZ de tenia una proposició incidental relacionada amb la censura de premsa.

Les seves primeres paraules són per a demanar la presència a la Cambra del ministre de la Governació.

El PRESIDENT diu que el senyor Vaqueiro ha arribat ja al Parlament, i que entrará immediatament. (En efecte, el ministre de la Governació entra a l'hemicycle, i pren seient al banc blau.)

El senyor SAINZ RODRIGUEZ es refereix a la proposició incidental. Considera justificada la censura en els primers moments revolucionaris, especialment pel que respecta als moviments de tropes que podien avisar als revolucionaris; però passats aquells moments, la censura ha de tenir un criteri d'unitat, puix que es dona el cas que uns cops s'afavoreixen les dretes, altres els socialistes, i altres és innocent. (Entra el ministre de Treball.)

L'orador llegeix alguns textos taxats per la censura en els quals s'elogia la força pública; altres—en que es taxaren veritables tonteries, tals com una felicitació de "El Siglo Futuro" al cardenal Segura, i un accident de tramvia que el censor taxà la línia en què es deia que resultà un terribil gravetat. També llegeix un text humorístic sobre el senyor Vito Romero, que taxà la censura, i així mateix llegeix uns paràgrafs mortífics per a la trajectòria política del senyor Albi.

El PRESIDENT: Invito la V. S. a llegir íntegrament aquest text. Així es podrà advertir el significat del que taxà la censura.

El senyor SAINZ RODRIGUEZ s'excusa de fer-ho.

El PRESIDENT: Recordo la V. S. el discurs que pronuncià en el banquet al general Berenguer? Llegiu-lo, llegiu-lo. (Rumors i rialles.)

El senyor GOICOECHEA diu que la Presidència no pot parlar així.

El PRESIDENT: Però, senyor Goicoechea; una altra vegada no ho farà. (Rialles.)

El senyor SAINZ RODRIGUEZ acaba la seva intervenció censurant la forma en què es porta a terme la censura de premsa.

El senyor MORENO HERRERA també critica la manera com es realitza la censura de premsa. Demana que es perseguís els caps de la revolució. Llegeix molts textos de discursos del senyor Gil Robles, en els quals diu que el senyor Lerroux és un cas de senectut gens gloriosa, ja qual cosa contrasta amb els actuals elogis que dirigeix "El Debate" al cap del Govern. Afirma que la censura taxa tots els elogis a l'exèrcit.

(Continua a la pàgina 5, col. 4.)

El Tribunal de Garanties Constitucionals acorda processar els consellers de la Generalitat

Per a processar el senyor Companys s'ha demanat eluplicatori :: També s'acorda sol·licitar del Govern el trasllat a Madrid de tots els consellers

COMPANYNS

Madrid, 5. — A les onze del matí s'ha reunit el ple del Tribunal de Garanties Constitucionals. La reunió ha durat fins a les dues de la tarda.

El senyor Serrano Pacheco, secretari de l'alt Tribunal, en rebre els periodistes els ha manifestat que en el Ple s'havia acordat processar tots els ex-consellers de la Generalitat, excepte el senyor Companys, del qual, per ésser diputat, s'ha sol·licitat el corresponentuplicatori per processar-lo. No obstant, s'ha acordat la presó del senyor Companys a disposició del Tribunal.

També s'ha acordat interessar del Govern el trasllat a Madrid de tots els ex-consellers, com també del senyor Companys, els quals quedaran en presó tots a disposició del Tribunal de Garanties.

Tan aviat com se sol·liciti l'autorització processar el senyor Gil i Gil tornará a Barcelona per continuar les diligències que cregui oportunes.

En el mateix autè se fixarà la presó dels consellers, així com també la d'un milió de pessetes de fiança per danys materials i morals.

Demà—ha acabat dient—es firmará l'autorització de processament.

(Segueix a la pàg. 5, col. 4.)

La causa contra el senyor Azaña

Ahir declarà el senyor Antoni Xirau

El magistrat senyor Lecea i el fiscal senyor González estigueren ahir a bord de l'"Uruguay" per a rebre declaració al catedràtic senyor Antoni Xirau, amb motiu del sumari que s'instrueix contra l'ex-president del Consell de ministres de la República senyor Manuel Azaña.

(Segueix a la pàg. 7, col. 1.)

Breus revelacions de Karl Ernst sobre l'incendi del Reichstag

París, 5. (Servei especial de MIRADOR.) — Es viva la impressió produïda a París, i que pot dir-se també estesa per l'estranger, per la publicació d'un greu document referent a l'incendi del Reichstag, publicat per "Le Journal". Aquest document demostra com tot el món havia apreciat justament sobre les responsabilitats veritables de l'incendi del Parlament berlinès. El document procedeix d'una de les víctimes de l'espantosa tragèdia del 30 de juny, en la qual foren assassinats caps del partit, entre ells Karl Ernst, comandant de les seccions d'assalt de Berlín-Brandeburg, autor del document publicat per "Le Journal", en el qual es confessa culpable de l'incendi del Reichstag, amb els seus còmplices Morhenschild i Fiedler. ¿Per què ha estat escrit aquest document? Perquè dintre els caps del partit s'havien manifestat discrepàncies, i donada la coneixença que tenien els uns dels altres, cadascú temia que qualsevol dia podia esdevenir-li un accident. I així ha estat.

Les "confessions" publicades per "Le Journal" comencen amb aquestes paraules: "Jo, el que subscric, Karl Ernst, cap de la secció d'assalt de Berlín-Brandeburg, conseller d'Estat prusià, nascut el primer de setembre de 1904 a Berlín Wilmersdorf, declaro donar aquí l'explicació de l'incendi del Reichstag, en el qual he participat. Obro seguint el consell d'alguns amics, perquè corre el rumor que Goering i Goebbels preparen alguna cosa contra mi. En cas que quedés delingut, Goering i Goebbels podrien estar segurs que aquest document és a l'estranger. Aquest document pot ésser publicat únicament si jo o algun dels meus camarades els noms dels quals figuren en aquest escrit, ho ordenem, o en cas de la meua mort violenta."

"Declaro haver incendiat el Reichstag el 27 de febrer de 1932, amb el concurs dels meus sots-caps de les seccions d'assalt esmentades aquí, per ésser útil a Hitler i al partit i fer possible al Führer de foragitar definitivament el marxisme. No em sap greu d'haver comès aquest acte, i el tornaria a cometre; el que lamento, però, és que l'insomental acte hagi permès a dos éssers com Goering i Goebbels d'elevat-se al Govern, ells que han traït sempre les seccions d'assalt, el partit i el Führer."

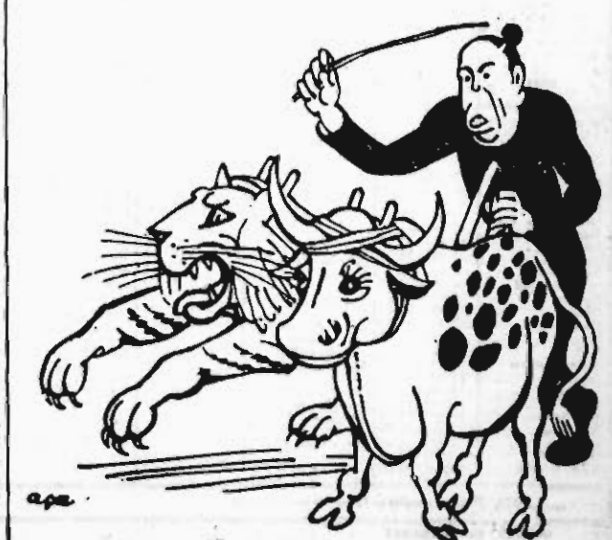
La preparació de l'insomental

El important document publicat pel gran diari parisenc continua així:

"Pocs dies després de la nostra arribada al poder, vaig ésser cridat per Heildorf que em citava a casa de Goering. Heildorf va dir-me que era necessari proporcionar al Führer la manera de destruir el marxisme. Goebbels, que estava present, proposà el seu pla que consistia a simular un atemptat contra Hitler, però Goering va descartar-lo perquè temia que poguessin ésser assassinats altres persones. I ens va dir de dissuadir Goebbels del seu pla.

(Segueix a la pàg. 7, col. 1.)

La qüestió agrària

S. M. "Puntag"

Mirador de la Prensa

La justícia militar i la civil

L'actuació de la justícia militar

Ha estat dictat auto de processament i presó contra el diputat doctor Aiguader

Setanta-vuit olliberaments

El jutge senyor Bibiano estigué ahir al vaixell "Uruguay" amb l'objecte de notificar l'auto de processament i de presó i rebre-li al mateix temps la indagatòria, al diputat a Corts i ex-alcalde de Barcelona senyor Jaume Aiguader.

Olliberaments. — El jutge senyor Urrutia ha decretat l'olliberament dels següents detinguts per la causa general: Cosme Morales Roig, Francesc Plans Tona, Joan Toni Marsà, Antoni Garcia Martí, Enric Perrey, Ferrnández, Joan Morell Berquer, Maxim Navas Pascual, Baptista Ventura Forcadell, Josep Vidal Hernández, Enric Puig Elies, Joan Guitari Fanell, Abelard Parnicello i Joan Arana Echevarria. Aquest darrer té quinze anys i ha estat lliurat al Tribunal tutelar de menors.

— Abans d'ahir foren alliberats 16 detinguts dels 18 que encara ho estaven a Tarragona, al vaixell-presó "Manuel Arnés".

La seva arribada a Amposta se sabe a primeres hores del matí. Tot i arribar a les dues de la matinada d'ahir els rebren un gros nombre d'amics. Durant tot el dia rebren moltes visites als seus respectius domicilis.

Els dos que encara estan detinguts al vaixell són Xavier Sagristà, ex-

delegat de l'Ordre Públic de la Generalitat de Catalunya, i Francesc Salvador, caporal del Sometent local.

El senyor Carferrer Pons declara. — El jutge senyor Bibiano estigué ahir al matí a la Delegació de l'Estat per tal de rebre declaració al senyor Carferrer Pons, amb motiu del sumari que s'instruïa contra els senyors Pérez Salas, Badia i d'altres.

Disposició de l'autoritat militar. — Estan posats a la disposició de l'autoritat militar Francesc Jarque, Josep Castells i Josep Moner, els quals foren detinguts la matinada passada a la Diagonal per la policia, mentre repartien fullets clandestins de caràcter comunista.

— L'auditor ha decretat l'alliberament de quaranta-nou detinguts, com a suposats complicats en els darrers fets.

Dues causes sobresegudes. — Han estat sobresegudes la causa núm. 735, instruída contra autors desconeguts, i la que se seguia contra Tiburci Jiménez.

Causas elevades a plenari. — Ho han estat la causa seguida contra Miguel Martín Bofill i Francesc Roure Sausa, i la seguida contra Gil Morera Cases.

Reunió clandestina sorpresa

Foren detinguts 35 individus afiliats al Ram de l'Aigua

Prop de les tres d'ahir tarda es van presentar al local de la Societat Flor de Maig, situat al carrer de Wad-Kas, 193, agents de la brigada especial, comandats pel senyor Tarragona. Els va auxiliar una secció de quadrics d'assalt.

Una vegada voltat l'edifici, els agents i van entrar i van procedir a la detenció de 35 individus que estaven reunits i que van ésser sorpresos en el moment que es repartien el producte d'una cotització, talonaris i segells per a cotitzar.

Els detinguts, que pertanyen tots al ram de l'aigua van ésser traslladats a la Prefectura Superior de Policia on es va procedir a prendre's la filiació. Després van ingressar als calabossos del dit centre policíac.

En presentar-se la policia, després d'haver efectuat les detencions esmentades, van ésser trobats carnets i segells de cotització. En aquell local es va repartir els segells per a les cotitzacions setmanals.

També es van trobar segells a la butxaca d'una gabardina.

Es va preguntar a tots els reunits i detinguts qui era el propietari de la gabardina. Ningú no la va reconèixer com a seva.

Com sigui que el dia que es va començar l'atemptat contra el senyor Vila i Marqués, com es recorda, una guàrdia urbana va manifestar que havia vist un desconegut que corria tant i tant i que va fugir en sentit contrari al de Múria. Aquell subjecte portava gabardina. Se suposa, amb fonament, que sigui propietat d'algué que acompanyava el detingut en la comissió del delicte i processat.

També ha esbrinat la policia que Josep Múria, autor de l'assassinat del senyor Vila, va estar la tarda del dilluns al local de la Cooperativa La Flor de Maig prenent cafè i contra la seva costum no va jugar al billar.

També s'ha esbrinat que des d'aquell local l'assessor va sortir directament cap al carrer de Trafalgar a esperar que la seva víctima sortís del despatx.

Les gestions de la policia s'encaminen a esbrinar com va ésser planejat l'atemptat i quins van ésser els que van intervenir en la seva preparació, ja que la pistola amb la qual va ésser comès l'atemptat, sens dubte, li van donar també en aquell local.

Els detinguts van passar a la Prefectura de Policia. En van ésser alliberats tretze i els 25 restants han quedat a disposició del cap superior mentre no es resolgui la seva situació.

Entre els detinguts hi ha Elies Martínez Picón, germà del cèlebre anarquista que va resultar mort arran dels successos de gener de 1933, en una escala de la Rambla del Centre i al qual li va ésser trobada una pistola i una bomba. Va trigar dos dies a ésser identificat.

Extremista i ex-tramviar, detingut

En un bar del carrer d'Agla ha estat detingut l'ex-tramviar Lluís Melis Cabero, que prestava actualment els seus serveis com a dependent a l'esmentat establiment.

La policia sospita que l'esmentat individu tingué participació directa en els últims successos revolucionaris. En procedir-se a efectuar un escorcoll a l'establiment foren ocupades noranta pessetes propietat del detingut, que guardava en un armari, junt amb una llista d'individus presos, als quals havien d'ésser lliurades. Es creu que són el producte de cotitzacions.

Les autoritats visitaren el forit Marcel·lí Abril

El general de la Divisió, senyor Batet, i l'alcalde de la ciutat, tinent coronel senyor Martínez Herrera, visitaren ahir al matí, a l'Hospital Clínic, Marcel·lí Abril, porter del carrer de Vilardell, d'Hortafrances, el qual resultà ferit arran de l'atracament frustrat a l'estadant de la casa senyor Sarri, ocorregut el dissabte a la nit a l'escala de la casa quan aquest tornava al seu domicili. El porter resultà ferit en intentar defensar el senyor esmentat, i aconseguí que els atacadors fúgissin.

Acompanyaven el general Batet el seu ajudant, el comandant senyor Artur Herrero, i l'alcalde i el seu secretari particular, el capità senyor Rovira. També hi havia el president de la Junta Administrativa de l'Hospital, senyor Puig i Alfonso; l'administrador, senyor Enric Burgos, i el comissari d'entrades de l'establiment, senyor Francesc Ferrando.

El general Batet felicità el ferit per l'acte de civisme que havia realitzat: la mateixa cosa féu l'alcalde, en nom de la ciutat, i li lliurà, aquest últim, mil pessetes com a recompensa pel seu comportament.

Els obrers de la Hispano-Suissa no volen fer la setmana de quaranta-vuit hores

Ahir, a dos quarts de sis, els obrers de la fàbrica d'automòbils "Hispano-Suissa" abandonaren el treball sense complir el decret del ministre de Treball segons el qual havia quedat restablerta la setmana de quaranta-vuit hores en lloc de la de quaranta-quatre que venia regint fins ara.

Hi anà una camioneta amb guàrdies d'assalt, els quals intentaren fer-los-hi reprendre.

El senyor Onofre Sastre a Barcelona

En l'express de Madrid arribà ahir al matí a Barcelona el magistrat del Tribunal Suprem senyor Onofre Sastre, el qual ha estat designat per a inspeccionar els sumaris que s'estan instruint a l'Auditoria.

El senyor Sastre hi anà amb l'objecte de prendre nota dels sumaris que s'hi tramiten. Després estigué a la Comandància Militar a saludar el general Batet.

TURISME

ITINERARI

Excursió al Priorat i Conca de Clurana

Total: 338 quilòmetres

Barcelona a Vendrell, per Vilafranca del Penedès o per Sitges	68 Km.
El Vendrell - Tarragona - Reus	42 "
Reus - Borges del Camp - Alforsia	31 "
Pobolella - Entroncament de Scala-Dei	6 "
Entroncament de Scala-Dei a Vilella Baixa	7 "
Vilella Baixa - Gratallops	6 "
Gratallops - Lloar - El Molar	12 "
El Molar - La Figuera	8 "
La Figuera - El Molar - El Masroig	15 "
Falset - Coll de l'Argentera - Reus	33 "
Reus - Tarragona - Barcelona	110 "
Total	338 Km.

Sortida de Barcelona per Pedralbes i en ésser al pont d'Esplugues es pot optar d'anar per les costes de Garraf, Sitges i el Vendrell o bé per Sant Feliu de Llobregat, les costes de l'Ordal, Vilafranca del Penedès i el Vendrell.

Del Vendrell a Tarragona per l'ampolla carretera de València. Sortir de Tarragona pel costat de la fàbrica de tabacs, i un cop passat el pont sobre el Francolí, trencar a la dreta per la recta carretera que amb tretze quilòmetres porta a Reus.

(Descripció de l'itinerari segons aquest i els números 6 i 10 publicats a LA PUBLICITAT dels dies 30 d'agost i 27 de setembre, respectivament.)

Sortida de Reus per la carretera d'Alcofria per Móra d'Ebre (preguntar el camí en ésser a la plaça de Prim). A uns quatre quilòmetres de la sortida de la població deixem a la dreta la carretera de la Mussarra, el tall de la qual veiem com s'enfila pels escarpats de la muntanya del mateix nom. Travessem a l'oest l'ampolla riera de Riudoms, seca gairebé tot l'any, i tres quilòmetres després de l'últim entroncament deixem la carretera de Móra i trencuem a la dreta per la d'Alfonsia, asfaltada i bona al començament. Pas a nivell; poc després trencuem el poble de

BORGES DEL CAMP (240 metres d'altitud), ric i bonic, voltat d'avellaners i oliveres i alguns pujols conreats, abrigats al nord per les escarpades i acolorides serres tacades de blau i vermell. Sis quilòmetres més amunt arribem a

ALFORSIA (375 metres d'altitud), l'última de les viles que trobem en aquesta riallera vall rica d'avellaners, d'antiga i llarga història, situada sota mateix del coll del seu nom.

Aquí deixem el pla del Camp i també l'enquintrament de la carretera, que no obstant ésser descarnada continua en bastant bon estat. Amb la pujada comencem els revolts i les amples perspectives, que culminen en arribar al

COLL D'ALFORSIA, d'on arrenca la carretera d'Arbolí, que deixem a la dreta. Com per art d'encantament, tan bon punt declinem el coll el paisatge canvia radicalment. A l'altra costat de la clotada s'aixeca, imponent, l'atpeïda mola encinglerada del Montsant. Es pot dir que aquí comença la discutida comarca del Priorat, o millor podríem dir de la Conca de Clurana, ja que el Priorat històric de Scala-Dei comprèn solament el terme de l'antiga Cartoixa, que per aquest cantó comença a Pobolella i que els seus comarcan, gelosos de la fama i qualitat dels vins que s'hi fan, curen que no s'hi barregin altres termes veïns. Aquí comencen també els terrenys de llicorella o pissarra on tan bé s'arrela la famosa vinya, que cobreix comes i turons allà on no fou arrencada en la malastruça època de la filloxera, i que seran la tònica de la nostra excursió d'avui.

Tot baixant del coll d'Alfonsia, els bosquets de pins del primer terme trobem una mica el paisatge aspre i fort, carregat de grans pedres, que s'estén a sota. La baixada dura uns 4 o 5 quilòmetres, i en arribant a baix trencuem el pont sobre la riera de les Moreres, agrupament de grans i boniques masies que donen el nom a la clotada. Seguidament trencuem el pont sobre el riu Clurana, el qual seguim, agitant avall, deixant a la dreta l'entroncament de Cornudella.

La carretera, asfaltada i molt sinuosa, va seguint el riu, que s'escorre mansol per entre els turons de llicorella, paisatge tristíssim en aquesta època en què la vinya ja ha perdut els seus pàmols d'aram i solament mostra els sarments caragolats i alguns pàmols escadussers de color de tabac, com la terra. De tant en tant, sobre per la dreta alguna vall estreta, per on veiem els rocs escarpats i de color viu del Montsant. Així arribem, al cap de 6 km. del darrer entroncament, a:

POBOLELLA (340 m. alt.). En el segon XII els frares hi fundaren la primitiva Cartoixa de Scala-Dei, que més tard traslladaren a una petita vall propera; queden encara a la vila alguns edificis que foren dependències del convent. Moderna església parroquial, de grans aspecte.

La carretera continua tan sinuosa com fins ara, i sortim de la carretera de la divisió un extens panorama tancat per les blaves serres de l'Horitzó, que semblen flotar damunt la boirina de l'Ebre.

A 6 quilòmetres de Pobolella trobem, a la dreta, indicat sumariament, el camí de Scala-Dei: un curi ramal de mig quilòmetre ens porta fins a les masies, conjunt d'enormes edificis, on cal deixar el cotxe. D'aquí surt un camí de carro, que en cosa de mitja hora curta, ens porta a la:

CARTOIXA DE SCALA-DEI. La llegenda vol que els frares, tot buscant on establir-se per aquestes terres, trobessin un vell pastor, el qual els explicà que cada dia una llarga escala de llum, atapeïda d'angelets, baixava del cel fins a les branques d'un pi que s'aixecava enmig d'aquesta afosa vall tancada pels cingles del Montsant. D'aquesta escala miraculosa prengué el nom la cartoixa, i val a dir que el lloc és suggeridor de tals llegendes. L'aire mistic d'aquesta muntanya tota roca, poblada d'innumbrables ermites que amb llurs xiprers endolencien els esquers de rodolers, l'aire pec i lluminós com el que s'hi cria i les visions meravelloses de les roques polides per l'erosió del vent i les aigües són ben a propòsit per a despertar en la imaginació popular la idea de muntanya santa.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

OBSERVACIONS. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

DEUS A TARRAGONA. — Excursió per fer en un dia i mig quedant-se a dormir a Tarragona (Hotels Europa, París, etc.), o a Reus (Hotels de Londres, París, etc.). És preferible portar-se el dinar del diumenge a fi de poder-se quedar tranquil·lament a l'hora de menjar a l'ermita de Sant Pau de la Figuera. Naturalment que qui en tingui esma també podrà fer l'excursió en un sol dia.

Alarma infundada al Poble Nou

La gent es pensà que eren atacadors i eren carrabiners que anaven vestits de paisà

Ahir, a les quatre de la tarda, es va aturar un automòbil ocupat per quatre individus al carrer d'Almogàvers, cantonada al de Castillejos. Com sigui que el cotxe romaní estacionat durant bastant temps, va eridar l'atenció dels veïns d'aquell lloc, als quals va semblar que els que ocupaven el cotxe canviaven de roba i de gabardina. Es va produir regular alarma en tot aquell veïnat, ja que la gent va creure que es tractava d'atacadors. Hom va avisar el que succeïa a la Prefectura Superior de Policia, des d'on es va disposar que sortissin uns agents cal a l'esmentat lloc, comprovant que l'arma del veïnat era infundada, ja que els ocupants del vehicle eren quatre carrabiners, vestits de paisà, els quals estaven de servei en la persecució de contraban de tabacs.

Una rectificació del senyor Gibanel a Conrad Maynou en relació amb el fantasma de Saragossa

Hem rebut la visita del senyor Elies Gibanel, al qual Conrad Maynou acusava d'ésser l'autor de la carta rectoral dels sots de Saragossa. El visitant ens ha lliurat, tot pregant-nos la seva publicació, la nota que segueix:

"Sr. Director: Li agrairé que doni cabuda al periòdic de la seva digna recepció a les premses manifestacions: que és una falsedat el manifestat per Conrad Maynou Pla reient a ésser jo l'autor de la carta del "duende" de Saragossa. Ans bé, contra el dit individu tinc presentada una denúncia per estalvi amb data de primer d'aquest mes, i per això suposo que haurà inventat la fantasia en qüestió.

En espera de veure'm complagut el saludo atentament.—Enric Gibanel."

D'un atemptat social

Ahir fou enterrat el fabricant Sr. Manuel Vilà i Marqués

Ahir al matí es va efectuar l'enterrament del gerent de "Manufacturers Reunides, S. A.", senyor Manuel Vilà i Marqués, assassinat el passat dilluns, al carrer de Claris.

El sequeü va ésser presidit pels germans i familiars del mort.

Des de la casa va sortir la comitiva en la qual figuraven molts comerciants, fabricants i banquers, a l'església de la Concepció, on la clerecia va cantar el respons, i el dol es va acomodar a la mateixa porta de l'església.

L'AUTOPSIA

Al dipòsit de cadàvers del Cementiri Nou, on va rebre sepultura el cadàver del senyor Vilà, els metges militars, senyors Manuel Espada, capità, i Carles Almoína, tinent, van practicar una autopsia del mort.

Presentava el cadàver tres ferides d'arma de foc al cap, amb orifici d'entrada per la nuca i de sortida per la regió frontal una d'elles. Les altres dues ferides no tenen orifici de sortida. La mort va ésser produïda per hemorràgia cerebral, amb explosió del cervell, essent la mort instantània.

Va presenciar la diligència d'autopsia el jutge militar, que continua les diligències pròpies del cas, per a cercar-les i elevar la causa a plenari.

Demaneu sempre CAPRINET

Manuel Serra, Ernest Verdaguer, Joan Sauró, Raimond Tort, Rodolf Farrús.

El diputat senyor Belli diu que, en aquests moments, s'ha de callar i obrar amb discreció

Lleida, 5. — El diputat per la circumscripció de Lleida, senyor Epifani Belli, ha fet pública la nota següent: "Estic en un tot conforme amb la nota que ha donat a la publicitat la meua minoria després de la reunió de Barcelona, i lamento que en alguns periòdics es parli de desautoritzacions en uns moments que el millor és callar i obrar amb discreció. De cap manera no s'entengui això com una desvinculació personal ni política amb els nostres correligionaris que en aquest moment estan sota l'acció de la justícia, i res que pugui debilitar la unitat política ni la solidaritat moral de les nostres forces polítiques".

Aclariments a una informació

Hem rebut la següent lletra, que fa referència a una informació que publicàvem ahir. No tenim, naturalment, cap inconvenient a fer-la pública:

Barcelona, 5 de desembre de 1934. Sr. Director de MIRADOR Present

Molt senyor nostre: Havent llegit la edició d'aquest matí del rotatiu de la vostra digna direcció, el MIRADOR, un sol titular "Nova forma d'atracament", que fa referència als industrials que signen, us preguem us feu rebó de la present, insinuant al dit diari en descàrrec nostre i a fi de deixar en el seu lloc la veritat dels fets.

Els sots-signants, es dirigiren a casa del denunciat, senyor Eduard López-Grado i Tort, per a aconseguir d'ell que, com a segon hipotecari que és d'uns terrenys situats a Vallvidrera, i per tant, deure a la seva amicitia amb els propietaris dels dits terrenys, la Cooperativa "Victoria", per a Coses Barates, restacionés que els industrials que treballen a les obres que allà es porten a cap fossin reconeguts com a contractistes, tota vegada que l'actual no es preocupa ni poc ni massa de la marxa de les dites obres, però tot això en mèrits de converses ja portades a cap en altres entrevistes anteriors, i sense que mitjancés cap mena de coacció ni menys d'amenaça sortiren tots al carrer amb la convenció que parlaríem amb el president de la dita Cooperativa, quan de cop i volta el senyor López-Grado es posà a córrer i cridar que l'atravenaven els sots-signants. En sentir els crics intervingué la policia, que els portà a tots junts a la Delegació del Districte de l'Hospital, on després de prendre's la declaració, deixà anar els inculcats, aixecant el corresponent atestat per a dur-lo al Jutjat Municipal.

Pocs temps després es presentà novament el senyor López-Grado, acusant els industrials que signen de coaccions i amenaces, però no de la manera com va ressenyar la nota que comentem.

Esperant de la vostra amabilitat que donareu rebuda a aquestes línies al vostre periòdic, us saludem sempre atents ss. n. e. v. m.

Manuel Serra, Ernest Verdaguer, Joan Sauró, Raimond Tort, Rodolf Farrús.

El diputat senyor Belli diu que, en aquests moments, s'ha de callar i obrar amb discreció

Lleida, 5. — El diputat per la circumscripció de Lleida, senyor Epifani Belli, ha fet pública la nota següent: "Estic en un tot conforme amb la nota que ha donat a la publicitat la meua minoria després de la reunió de Barcelona, i lamento que en alguns periòdics es parli de desautoritzacions en uns moments que el millor és callar i obrar amb discreció. De cap manera no s'entengui això com una desvinculació personal ni política amb els nostres correligionaris que en aquest moment estan sota l'acció de la justícia, i res que pugui debilitar la unitat política ni la solidaritat moral de les nostres forces polítiques".

Aclariments a una informació

Hem rebut la següent lletra, que fa referència a una informació que publicàvem ahir. No tenim, naturalment, cap inconvenient a fer-la pública:

Barcelona, 5 de desembre de 1934. Sr. Director de MIRADOR Present

Molt senyor nostre: Havent llegit la edició d'aquest matí del rotatiu de la vostra digna direcció, el MIRADOR, un sol titular "Nova forma d'atracament", que fa referència als industrials que signen, us preguem us feu rebó de la present, insinuant al dit diari en descàrrec nostre i a fi de deixar en el seu lloc la veritat dels fets.

Els sots-signants, es dirigiren a casa del denunciat, senyor Eduard López-Grado i Tort, per a aconseguir d'ell que, com a segon hipotecari que és d'uns terrenys situats a Vallvidrera, i per tant, deure a la seva amicitia amb els propietaris dels dits terrenys, la Cooperativa "Victoria", per a Coses Barates, restacionés que els industrials que treballen a les obres que allà es porten a cap fossin reconeguts com a contractistes, tota vegada que l'actual no es preocupa ni poc ni massa de la marxa de les dites obres, però tot això en mèrits de converses ja portades a cap en altres entrevistes anteriors, i sense que mitjancés cap mena de coacció ni menys d'amenaça sortiren tots al carrer amb la convenció que parlaríem amb el president de la dita Cooperativa, quan de cop i volta el senyor López-Grado es posà a córrer i cridar que l'atravenaven els sots-signants. En sentir els crics intervingué la policia, que els portà a tots junts a la Delegació del Districte de l'Hospital, on després de prendre's la declaració, deixà anar els inculcats, aixecant el corresponent atestat per a dur-lo al Jutjat Municipal.

Pocs temps després es presentà novament el senyor López-Grado, acusant els industrials que signen de coaccions i amenaces, però no de la manera com va ressenyar la nota que comentem.

Esperant de la vostra amabilitat que donareu rebuda a aquestes línies al vostre periòdic, us saludem sempre atents ss. n. e. v. m.

Manuel Serra, Ernest Verdaguer, Joan Sauró, Raimond Tort, Rodolf Farrús.

LLEIDA
Comissió de lletrats a Barcelona
Propaganda monàrquica : Accident
del treball : Causa per suposat
homicidi : Notes d'interès

Lleida, 5. — Aquest vespre ha sortit cap a Barcelona, per tal de prosseguir les gestions per a l'alliberament de detinguts polítics, una comissió d'advocats defensors. S'espera amb interès el resultat d'aquestes gestions, per ésser innombrables les famílies afectades per l'anormalitat de la present situació.

— Avui han estat alliberats provisionalment dos detinguts, per tenir greument malalta la seva mare.

— Es rep amb molta profusió, per correu, el text del discurs que el gal·lès Calvo Sotelo pronuncià a la Cambra en el debat dels fets de la passada revolució d'octubre.

— L'emissora local de ràdio ha obert una subscripció a favor del Nadal del Poble.

— El jutjat d'Instrucció s'ha inhabilitat a favor de la jurisdicció militar en la causa que s'instaura amb motiu dels atropellaments de que foren víctimes els Pares Franciscans en els successos ocorreguts en aquesta capital.

— En intentar entrar a la fàbrica sucrera de Monçó conduint un carro carregat de remolins, topà l'eix del vehicle amb una de les fulles de les portes i fou caure Antoni Ferrer Estier, el qual resultà amb tan greus ferides que morí al cap de pocs dies.

— Demà es veurà a l'Audiència la causa seguida contra el vigilant Josep Virgili, que a finals de l'any passat matà un home que volava per la barriada de Can Pont i que l'havia agredit.

— El comissari delegat s'ha adreçat als alcaldes dels pobles del districte de Cervera que no han satisfet els seus deutes per administració de justícia perquè ho facin en el termini improrrogable de vuit dies.

— Ha estat anada la desaparició del domicili patern del jove Angel López Armengol, de disset anys.

— El comissari de la Generalitat ha traslladat a l'inspector cap de primera ensenyança una comunicació de l'alcalde de Fornos exposant que des de l'estiu es troba tancada l'escola per falta de mestra.

TARRAGONA
Comandant encarregat de la Comissaria de la Generalitat : Més detencions : La festa de les modistes : Noves diverses

Tarragona, 5. — Avui ha pres possessió del seu càrrec el nou comissari interí de la Generalitat, comandant d'intendència senyor Emili Vila Alvarez, i ha cessat en l'exercici d'aquest càrrec el tinent coronel senyor Juli Castro.

— Al migdia el senyor Vila ha complimentat l'alcalde gestor. En rebre els periodistes, els ha manifestat la seva satisfacció per a ocupar el càrrec, per trobar molt grata la seva estada a Tarragona.

— El senyor Vila ha conversat després amablement amb els periodistes amb caràcter particular.

— Durant el proppassat mes de novembre 414 excursionistes visitaren el monestir de Poblet. Entre aquests figuraven els grups culturals de l'Escola Superior de Belles Arts, de Madrid, i l'Escola Blanquerna, de Barcelona.

— Ahiu va efectuar les visites protocol·làries el nou delegat de Marina d'aquest departament, senyor Pérez Ojeda. Les visites li han estat tornades avui.

— Han ingressat avui al "Manuel Arnús" onze detinguts: 10 de Bellmunt, i un de Cornudella, els quals han quedat a disposició del jutge.

— Es troba a Tarragona, on es proposa passar alguns dies visitant la població i les seves bel·leses arqueològiques, l'enginyer nord-americà Lee O. Kellog.

— Organitzat per la Penya Els De-

cidits, el proper dissabte tindrà lloc, al teatre Principal, un ball dedicat a les modistes tarragonines, durant el qual se celebrarà el concurs del vestit de quatre premses. Es compta amb valuosos premis.

— Moviment del port. Vaixells entrats: "Ciudad de Ibiza", de Palma; "Bessel", de Barcelona; "Arriek", d'Alacant. Sortits: "Ciudad de Ibiza", cap a Palma, i "Bessel", cap a Cartagena.

GIRONA
L'autoritat militar suspèn una reunió
Alliberaments : Contraban descobert
Noticiari

Girona, 5. — Per l'autoritat militar ha estat suspesa la reunió general que tenia anunciada la societat Casino de Ripoll.

— Ahiu foren alliberats, mitjançant fiança personal, els veïns d'Amelcor Bonaventura i Francesc Boada. També fou posat en llibertat Josep Figueres, ex-alcalde popular de l'Escaló, el qual es trobava detingut a l'hospital militar de Figueres.

— Els carrabiners d'Agullana s'han incautat d'onze embalsams que contenien 338 quilos d'accessoris de bicicleta, valorats en disset mil pessetes, que pretenia passar el veí d'aquella població Francesc Mallach, el qual ha estat detingut.

— La nit passada els agents del resguard de la Companyia Arrendatària de Tabacs s'incantaren de vint embalsams de tabac havent de contraban, d'un pes aproximat de set-cents quilos, a la carretera de Palafrugell a Bagur. El gènere està valorat en unes vint mil pessetes.

— Han estat denunciats al Jutjat municipal els veïns Josep Juvany i Salvador Fortià, per haver causat una ferida amb una navalla a Claudi Muñoz.

— El magistrat d'aquesta Audiència senyor Apolinar de Cáceres ha començat aquesta tarda a practicar diligències en l'expedient sobre l'evasió de tres dones de la presó d'aquesta ciutat.

MATARO
Detinguts traslladats a Barcelona :
Alliberaments : Accident de la circulació : Noticiari

Mataró, 5. — Ahiu, un metge militar, per ordre del jutge, reconegué els detinguts en llur domicili senyors Juvany i Balasc, essent traslladats a Barcelona, el primer a l'Hospital Militar, i al vapor "Uruguay" el senyor Balasc.

— Ahiu foren alliberats els detinguts a uns quants dies per ordre de l'autoritat militar senyors Jaume Vergés i Puigverd, Jaume Pera i Pasqual Ramon Madruga i Brau, Simó Giraball i Puig, Josep Amat i Constants i Ramon Mundo i Amat.

— També han estat lliberts Lluís Rosell i Infante i Joaquim Vila Sureda, tots dos de Palaudrera.

— Un camió propietat del conegut comerciant senyor Martí Fiter, que estava parat davant de casa del seu germà Benet Fiter, sembla que li saltaren els frens i degut al pendent començà a recular, topan i tirant a terra les dues faroles existents davant l'Ajuntament. L'estrepit de la topada i de la trencadissa dels llums alarmà el veïnat. Sortosament, no hi ha hagut cap desgràcia personal. Els operaris de l'Energia Elèctrica, junt amb alguns individus de la brigada municipal, han recollit els trossos de les faroles i vidres. Han quedat solament al seu lloc part dels sòcols de les columnes, i han estat tapats amb botes capgirades per evitar qualsevol accident pel contacte amb els fils conductors.

— Ahiu, la guàrdia civil va detenir tres nois, el major dels quals tenia 13 anys. Anaven per la carretera en direcció a Mataró. Amb molta desimboltura declararen que havien fugit de casa seva per anar a França, i que eren fills de Barcelona. Seran reintegrats a la seva família.

TORTOSA
Individu reclamat : Accident a un ciclista : Els arrossers : Futbol : Diverses noves

Tortosa, 5. — El Jutjat d'Instrucció ha rebut reclamacions dels jutjats de Vinaròs i Sant Feliu de Llobregat contra Eleuteri López l'àngero, detingut per haver comès un robatori a la finca "Mas de Rata", del terme d'Ulldecona.

— Ahiu al vespre, quan tornava del treball Vicenç Bell i Regolat, veí de Jesús, muntat en una bicicleta, en arribar al lloc anomenat Quatre Camins topà contra un carro que estava aturat i que no portava llum. Es produí dues ferides importants. Fou traslladat a la seu domicili, on li practicaren la cura d'urgència.

— Dissabte a la nit tindrà lloc al Centre del Comerç un lluit ball de gala a honor dels socis.

— Els agricultors arrossers d'aquesta partida demanen que sigui ampliat el període voluntari per a fec efectiu de l'import del cànon del rec del canal, per tenir encara l'arros de l'última collita sense vendre.

— Diumenge tindrà lloc al camp del Raval un interessant encontre futbolístic entre el Gimnàstic F. C., de Tarragona, i el Dertusa, corresponent al campionat de Segona categoria del grup Tarragona.

— El diari local "El Pueblo" publica avui una lletra del seu director, senyor Camps, adreçada al president de l'Associació de la Premsa, agraint de l'interès demostrat durant la seva detenció.

— El certosa F. C. celebrarà Junta General ordinària per tal de nomenar nou Consell directiu, el diumenge vinent, a l'estatge de l'Ateneu.

— L'alcalde de l'Perelló fa arribar als propietaris d'aquell terme municipal, que poden retirar els rebuts de guàrdia rural i repartiment general d'utilitats, a la nostra ciutat, carrer de Carbó, 18, fins al dia 10.

— Els associats a l'Associació de Periodistes de Barcelona han estat convocats a la reunió que aquella entitat catalana de premsa celebrarà a Barcelona properament.

SANT FELIU DE LLOBREGAT
Obituari : Teatre

Sant Feliu de Llobregat, 5. — A l'edat de 74 anys ha mort, després d'una breu malaltia, el senyor Jaume Badia, pare dels nostres amics Angel i Rosa (aquesta esposa del nostre company Ramon Poma). Fem vots perquè la pena que els ha causat una pèrdua tan sensible els sigui el més lleu possible.

— La bona acollida que per part del públic ha obtingut la repatriació del quadre escènic d'"Amics de l'Art i de les Lletres" al teatre de la Unió Coral, amb "Les joies de la Rosa", ha desvetllat un gran entusiasme entre els elements que componen l'elenc artístic. Es parla d'una reorganització total del quadre escènic i de desplaçar una intensa actuació que, possiblement, començarà el dia 20 del mes entrant amb la representació d'una altra obra al mateix teatre de la Unió Coral. Aquesta represa d'activitats ha desvetllat molt d'interès i hom augura que serà un èxit.

AMPOSTA
Concert de La Unió Filharmònica : Notes d'esport : Vària

Amputat, 5. — La setmana passada, la societat Unió Filharmònica, celebrà el concert dedicat als seus socis cada mes. L'ordre del programa va ésser el següent:

Primera part. — "Cavalleria lleugera", obertura, de Suppé; "Chateaux margaux", selecció, de F. Caballero; "Suite en la", quart temps, de Juli Gómez. A la segona part: "La Casita Blanca", selecció, de J. Serrano; "Aldar", fantasia de l'òpera de Verdi;

notícia—diu Beugnot—em vaig mirar dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual, pàl·lid, immòbil, estava perpendicular al seu plat. Passat el primer moment, fa un esforç i surt del menjador. Un dels dignataris de la casa la segueix, i, alguns minuts després, ja havia donat ordre d'enganxar els cavalls; ens n'anem."

Joana de Valois pronuncia paraules incoherents. Brusquement el seu pensament satura en el nom de Capliostro:

—Jo us dic que això és purament cosa de Capliostro.

—Però vos, que heu rebut aquest xarlatà, no us heu compromès pas?

—Absolutament gens, estic completament tranquil·la; he fet mal fet de deixar el sopar.

Beugnot no té tanta confiança. Aconsegua de fugir a Anglaterra.

—Senyor, ja arribava a anomenar-me! Us he deixat continuar perquè pensava en una altra cosa. Cal que us repetissi deu vegades seguides que no tinc res a veure amb aquest afer! Em sap greu haver-me aixecat de taula.

El temps s'havia espallat. El cel estava cobert d'espessos núvols. Era la tempesta. En la negra nit la pluja queia a torrents. El cotxe era luetat per les branques mullades dels arbres, dels faigs i dels freixes que formen el bosc de Clairaux: un cop monòton que feien posar nervioss. Les rodes s'encallaven en els còlts. El tro tronyia. Els cavalls s'encalaven, en pant-se a avançar. Finalment surten del bosc. De banda i banda del camí els camps s'estenen tristos i deserts. Els llums s'han apagat. És impossible veure res. La tempesta té por que els cavalls no travessin dret els ponts de l'Aube i la tirin al riu. Passen les Crotières i arriben finalment a carrer Saint-Michel, a la casa de la comtessa. Beugnot li aconsella de cremar tots els papers: que fan referència a les seves relacions amb el cardenal.

—Obrimes-viu—un gran cotxe de san-

dal ple de papers de tots colors. Jo Mne. de la Motte, que havia deixat caure el seu tovalló i el rostre de la qual,

INFORMACIO D'ESPANYA

El text definitiu de la llei referent als parellers d'Extremadura

Ha sortit cap a Extremadura per onal tècnic per tal d'iniciar la seva aplicació

Madrid, 5. — El text definitiu de la Llei de parellers és el següent: "Artículo 1.º — Las tierras que hubieran sido objeto de ocupación en virtud de los expedientes a que se refiere el artículo primero de la Ley de 11 de febrero de 1934, o de los que se tramitaron con arreglo a las normas establecidas por el decreto de 1.º de noviembre de 1932 podrán continuar siendo ocupadas por los mismos beneficiarios de la ocupación para ser sembradas sobre rastrojos durante el corriente año agrícola, que se considerará terminado el día 31 de junio de 1935. Únicamente podrán gozar de este beneficio los ocupantes que hayan cumplido en toda su integridad las obligaciones inmanentes a las disposiciones legales mencionadas, y no aparezca demostrado, ante la Junta provincial de Reforma Agraria, que dispongan ya para la presente sembradura de tierra en calidad equivalente a la que tuvieron en el año agrícola 1933 a 34.

Durante la prórroga que establece el apartado anterior, subsistirán íntegramente las normas establecidas en las citadas disposiciones sobre la materia, la renta que debieran satisfacer los campesinos y la responsabilidad solidaria del Instituto de Reforma Agraria. Si el beneficiario estimara que la renta catastral es abusiva y contradictoria al uso y costumbre del lugar, podrá recurrir ante la Junta provincial de Reforma Agraria, quien moderará dicha renta, descontando el importe de los aprovechamientos que utilice el propietario previo el oportuno informe pericial, siempre que no hubieren sido utilizados por dicho propietario en el año anterior.

Si las tierras donde procede esta prórroga hubiesen sido sembradas o sembradas, después del 5 de noviembre de 1934, por persona ajena al beneficiario, tendrá este derecho a recuperar la posesión, abonando previamente las labores, semillas y abonos empleados a quien proceda, en dinero, en especie o en trabajo, según tasación cuyas normas determinará la Junta provincial de Reforma Agraria. Esta disposición no se aplicará en ningún caso en que procedan las excepciones que a la prórroga establece esta ley.

Los derechos que por esta ley se conceden a yunteros o pequeños labradores no podrán ejercitarse sino en tanto proporcionen o completen a cada beneficiario una parcela no superior a 10 hectáreas. Si por virtud de esta limitación, quedaran sobrantes de tierra de las relacionadas en el párrafo primero, se concederán a otros beneficiarios, aun cuando no hayan ocupado la misma parcela.

Artículo 2.º — Se exceptuarán de la prórroga establecida en el artículo anterior aquellas fincas que se cultiven a dos o tres hojas y por la calidad de la tierra, según los usos del buen labrador, no sean susceptibles de sembradura o siembra sobre rastrojos, por resultar antieconómica. Los propietarios fundados en esta razón podrán recurrir contra la prórroga de la ocupación de sus fincas ante la Junta provincial de Reforma Agraria correspondiente, la cual, previo informe técnico, resolverá en definitiva lo que proceda. El recurso habrá de presentarse dentro de los cinco días siguientes a la promulgación de esta ley, y será resuelto dentro de los cinco días siguientes a su presentación, sin que entre tanto puedan ocuparse las tierras.

Asimismo se exceptuarán de la prórroga las fincas de antes de la promulgación de esta ley, hubieran sido cedidas para cultivos a campesinos, pequeños arrendatarios, labradores o yunteros en parcelas interiores a diez hectáreas, en virtud de contratos de arrendamiento, aparcería u otros semejantes, voluntariamente concertados.

Se facultará al Instituto de Reforma Agraria para tomar en arrendamiento, por el plazo que estime conveniente, la superficie que voluntariamente ofrezcan los propietarios para cederla a cultivadores que posean una yunta y no tengan tierra que labrar. El Instituto sancionará al propietario y cobrará a los labradores la renta catastral correspondiente al período de duración de estos arrendamientos.

También quedarán exceptuadas las tierras comprendidas en el artículo primero cuando el poseedor de las mismas hubiere cedido por vez primera en este año agrícola y en la forma que se determina en este artículo, una extensión superficial equivalente a aquellas, bien en la misma finca, bien en otra distinta, pero situada en el mismo término municipal. Si la extensión cedida hubiere sido menor, solo quedará afectada a la disposición del artículo primero de esta ley la diferencia de superficie.

Si la cesión a que se refiere el párrafo no resultase efectiva en el plazo máximo de dos meses a partir de la publicación de la presente ley, el ocupante desposeído tendrá derecho a recuperar la posesión de la tierra o a obtener la indemnización que corresponda, como beneficio probable del reembolso que no pudo efectuar.

Artículo tercero. — La posesión de tierras en virtud de las disposiciones de la presente ley, tanto por prórroga de anteriores ocupaciones, como por virtud de los contratos, que, a tenor del artículo segundo, se concede para dar trabajo a pequeños labradores, no podrá, en ningún caso, servir de título para el ejercicio de los derechos de retracto, de expropiación, o cualquier otra forma de acceso a la propiedad, que, en beneficio de los arrendatarios o aparceros, se hayan establecido o se establezcan.

Tampoco serán de aplicación a los beneficiarios de dichas ocupaciones o contratos los derechos que para evi-

Dimecres de la setmana entrant es reprendrà el treball a les mines d'Astúries

Oviedo, 5. — La visita del ministre d'Indústria, en coincidència amb el servei practicat pel comandant Duval en detecció de la producció de carbó, ha vingut a canviar per complet l'ambient d'Astúries, iniciant-se el camí vers la normalitat i la tranquil·litat perduda pels successos revolucionaris. Així i el canvi de l'esperit rebel dels obrers han fet que en les gestions i canvis d'impressions entre el senyor Orozco i les diverses representacions interessades s'hagi arribat a l'acord de començar la represa del treball a les mines el dimecres de la setmana entrant.

El ministre ha celebrat diverses entrevistes i ha rebut les comissions de l'Associació d'Enginyers de Mines d'Estat, dels enginyers de mines d'Astúries, de la Diputació, i per últim la Patronal Minera. En aquesta reunió hi ha assistit també, en la seva última part, el comandant Duval. El senyor Orozco també ha rebut la visita de comissions d'obres de les fàbriques de la Vega i de Trubia, acompanyades de l'alcalde d'Oviedo, senyor Castañón. Aquests comissions hi han exposat els desigs que es prenguin aviat els treballs, arribant-se a l'acord d'efectuar-los tan aviat com sigui possible, després de la revisió oportuna dels expedients dels obrers, per separar dels comitès aquells que no hagin participat en la revolució. El ministre ha promès que tan aviat com arribi a Madrid es reunirà el Consell per resoldre aquest assumpte. La represa del treball a la fàbrica de la Vega serà cosa de poc temps; però no així a la de Trubia, car abans ha de fer-se una escuradissa revisió d'expedients, motivada pel fet que la quasi totalitat dels obrers no solament secundaren la revolució, sinó que, a més, treballaren a l'establiment per a la fabricació de material de guerra amb destinació als revolucionaris.

La reunió més extensa ha estat la celebrada amb la Patronal, i en sortir el director de Mines ha agraït la impressió que la represa del treball no es faria esperar. Igual pronòstic ha fet un dels representants de la Patronal.

Ha rebut els periodistes el ministre d'Indústria, el qual ha estat facilitant pels informadors per l'èxit de les seves gestions. El senyor Orozco ha declarat: "Crec que és una satisfacció per a tots el que no s'hagi trobat la menor resistència per part de ningú, tant de les entitats patronals com de les obreres i de totes les classes interessades en aquest assumpte, que han prestat la màxima col·laboració al Govern. Ja hem quedat d'acord amb el governador general i el comandant Duval per a determinar les instruccions necessàries encaminades a reprendre el treball, per a la qual cosa caldrà la revisió dels expedients dels obrers que han d'entrar en les feines, que començaran el dimecres de la setmana entrant. Es dona aquest termini per a l'habilitació del carnet de treball de que s'hauran de proveir els obrers, i l'adopció de mesures de vigilància i prevenció, tal com hi ha de determinar la quantitat de dinamita que han de tenir les diverses explotacions mineres, que no podrà ésser superior a la que necessitin. Estic satisfet perquè han respost admirablement totes les forces, i estic agraït en particular a les autoritats, i de manera especial al governador general i al comandant Duval, que, amb les detencions que personalment ha realitzat, sobretot la de González Peña, ha contribuït a què es produïx un estat de decència en l'ànim dels obrers, que ha permès la represa del treball.

Poc després ha rebut també els periodistes el governador general, el qual ha expressat, així mateix, la seva satisfacció per l'èxit de les gestions.

Després ha facilitat còpia d'una circular que apareixerà en els Butlletins Oficals, en la qual es donen normes perquè els obrers es proveïxin del carnet d'identitat, sempre amb la garantia de la Delegació d'Ordre Públic que dirigeix el comandant Duval.

El Tribunal de Garanties

(Ve de la primera pàgina)

Pel que fa al trasllat dels consellers a Madrid, s'ha motivat una discussió laboriosa, que ha estat el que s'ha emportat més temps, ja que encara que al final ha quedat acordat el dit trasllat, hi ha hagut diversos vots en contra, entre els dels senyors Sbert, Corominas i algun altre, els quals han exposat llurs raons per evitar aquest trasllat, ja que el consideraven innecessari.

Amb aquest motiu hi ha hagut bon nombre de diferències d'apreciació en la discussió, que, com hem dit, ha estat molt llarga i meticulosa. En aquesta discussió hi han intervingut diversos vocals, els quals han rebut tots els punts de vista expressats pels vocals que no creien necessari aquest trasllat.

A la fi ha prevalegut la necessitat del trasllat, per bé que el senyor Sbert, en un informe final, ha interessat de l'alt Tribunal que no es realitzés, atenent raons que han tornat a suscitar alguna discussió, i prorrogant-se per això el Ple fins a les dues de la tarda.

Un cop acabada la reunió, els periodistes han abordat distintes vocals per a l'interrogar la seva opinió respecte als acords adoptats.

El senyor Basilio Alvarez ha ratificat el manifestat pel secretari del Tribunal.

El senyor Sbert s'ha limitat a dir: "Demà es tornarà a veure. Ens reunirem a les sis de la tarda per a continuar."

El senyor Corominas ha dit que s'havia discutit àmpliament de tot, i que els acords ja els facilitaria el secretari. Ell, per la seva banda, res no havia de dir ni alegar als acords del Ple.

No es pot donar a la publicitat — ha negat — tot allò acordat tan detallat com es voldria. De totes maneres demà es tornarà a reunir el Tribunal, i en la reunió s'acordaran coses interessants, per bé que les d'avui, que us les facilitarà el secretari, han d'ésser també de gran importància.

Se suposa que els arguments dels vocals que han combatut el trasllat a Madrid dels consellers estan basats en coses d'alguna importància, tal que demà es confirmen. Ensenys en aquesta nova reunió es signarà l'acte de processament per a tots els ex-consellers de la Generalitat.

Respecte al senyor Companys, s'espera una gran activitat per a la petició de duplicat, i així mateix, amb igual celeritat, serà concedit segurament, i es procedirà immediatament al processament.

EL VOCAL SENYOR MARTINEZ ALVAREZ REALITZARÀ DILIGENCIES A BARCELONA

El vocal del Tribunal de Garanties, senyor Martínez Alvarez, jutge instructor, marxarà demà a Barcelona per a realitzar les diligències acordades en la sessió d'ahir, referents a la malversació de fons de l'ex-conseller senyor Dencàs.

Persisteixen les protestes pel tractat comercial amb Holanda

Madrid, 5. — El tractat comercial concertat amb Holanda segueix originant les protestes dels ramaders espanyols. Els ramaders es consideren perjudicats per la reducció de la producció de ramaderia espanyola a causa de la importació de ramaderia holandesa.

DINAR DE COMIAT A L'AMBAIXADOR DEL BRASIL

Madrid, 5. — A les habitacions particulars del President de la República, al Palau Nacional, ha tingut lloc un dinar de comiat a honor de l'ambaixador de Brasil senyor, Lluís Guimaraes, i els quals van a Roma.

Les Corts de la República

(Ve de la primera pàgina)

El senyor PEREZ MADRIGAL: Això no és cert. El senyor MORENO HERRERA: Això és exacte.

El senyor PEREZ MADRIGAL: És inexacte. Demano la paraula. El senyor MORENO HERRERA continua dirigint atacs a la censura, i diu que els censors tatkaren la paraula "heroic" en un article en què es parlava del tinent coronel Yagüe. (Veus de "El salvador d'Astúries", "L'únic salvador d'Astúries". Rumors, crits i cops de campana.)

El PRESIDENT talla l'incident i diu que aquestes coses no poden discutir-se en aquests moments i menys en la forma que s'ha intentat fer-ho.

El senyor MORENO HERRERA continua el seu discurs. Llegeix ininterrompudament textos de periòdics de l'extrema dreta tatkats per la censura.

El PRESIDENT li crida l'atenció, i li adverteix que està ultrantant els límits reglamentaris.

El Sr. MORENO HERRERA, sense dir res més, s'asseu.

Intervé el senyor FUENTES PILA. El senyor FUENTES PILA es refereix al seu cas personal amb el governador de Santander. Aquest, per mitjà de la censura, impedi que li tingués uns atacs de que l'havia fet objecte aquella autoritat per una actuació parlamentària.

El senyor MAURA (Honori) es refereix a la censura en els llibres, i es plau que el "Caballero Andaz" hagi estat detingut per haver publicat un llibre. Diu al president de la Cambra que va a llegir alguns paràgrafs d'aquest llibre.

El senyor CORONINAS ha dit que s'havia discutit àmpliament de tot, i que els acords ja els facilitaria el secretari. Ell, per la seva banda, res no havia de dir ni alegar als acords del Ple.

No es pot donar a la publicitat — ha negat — tot allò acordat tan detallat com es voldria. De totes maneres demà es tornarà a reunir el Tribunal, i en la reunió s'acordaran coses interessants, per bé que les d'avui, que us les facilitarà el secretari, han d'ésser també de gran importància.

Se suposa que els arguments dels vocals que han combatut el trasllat a Madrid dels consellers estan basats en coses d'alguna importància, tal que demà es confirmen. Ensenys en aquesta nova reunió es signarà l'acte de processament per a tots els ex-consellers de la Generalitat.

Respecte al senyor Companys, s'espera una gran activitat per a la petició de duplicat, i així mateix, amb igual celeritat, serà concedit segurament, i es procedirà immediatament al processament.

EL VOCAL SENYOR MARTINEZ ALVAREZ REALITZARÀ DILIGENCIES A BARCELONA

El vocal del Tribunal de Garanties, senyor Martínez Alvarez, jutge instructor, marxarà demà a Barcelona per a realitzar les diligències acordades en la sessió d'ahir, referents a la malversació de fons de l'ex-conseller senyor Dencàs.

Persisteixen les protestes pel tractat comercial amb Holanda

Madrid, 5. — El tractat comercial concertat amb Holanda segueix originant les protestes dels ramaders espanyols. Els ramaders es consideren perjudicats per la reducció de la producció de ramaderia espanyola a causa de la importació de ramaderia holandesa.

DINAR DE COMIAT A L'AMBAIXADOR DEL BRASIL

Madrid, 5. — A les habitacions particulars del President de la República, al Palau Nacional, ha tingut lloc un dinar de comiat a honor de l'ambaixador de Brasil senyor, Lluís Guimaraes, i els quals van a Roma.

Reconeixerà la V. S. que ens hem comportat amb mesura. El MINISTRE DE GOVERNACIO: Em complau reconèixer-ho així.

El senyor SUAREZ DE TANGIL pregunta si es pot exercir la censura sobre els precs per escrit que es dirigeixin al Govern.

El MINISTRE DE GOVERNACIO acaba dient que procurarà reconèixer totes les dificultats que ofereixi la censura, mentre es restableixi l'ordre públic en tota la seva intensitat per a l'afiançament de la República i d'Espanya.

El senyor PEREZ MADRIGAL rectifica, i diu que no tenia cap intenció en la seva intervenció de molestar ningú, i menys que la seva intervenció tingués intencions malediques. Elegia alguns caps de l'exercici.

El senyor FUENTES PILA insisteix en la seva pregunta sobre la censura als textos de les sessions, i al que li ocoregué amb el governador de Santander.

El senyor PEREZ MADRIGAL manifesta que no es poden buscar aquestes divisions en l'exercici, puix que els exagerats elogis en els caps podrien anar en desprestigi del comandament.

Assigura que les indiscrecions d'alguns periòdics monàrquics han arribat a fer que el tinent coronel Yagüe hagi incorregut en falta disciplinària. (Protestes dels monàrquics.) Sento haver conegut aquesta mena d'austral.

El senyor LARA intervé per dir breument que sobre l'autoritat del Parlament no n'hi pot haver d'altra, i que per als debats en aquest n'hi ha prou amb l'autoritat de la Presidència, a fi d'evitar els abusos que poguessin cometre els diputats amb el seu parlamentari. Si intentés algun poder col·locar-se per damunt del Parlament, nosaltres no estem ací ni un sol moment.

La proposició és rebutjada.

ES POSA A DISCUSSIO EL PROJEDE DE LLEI SOBRE ARRENDAMENTS DE FINQUES RUSTIQUES

El senyor CASANUEVA intervé, i defensa un vot particular que conté modificacions que diu que el ministre d'Agricultura considera necessàries introduir en l'antic dictamen.

La història de l'oposició que la minoria popular agrària va fer a les Constitucions al projecte de Llei d'Arrendaments. El senyor del Rio, a pesar d'ésser home de dretes, es detalla influir pels aplaudiments de les esquerres, i feu un projecte no molt en harmonia amb el pensament que tenia sobre el particular. La Comissió modificà el projecte, i el ministre, llavors, perquè no li agradava el dictamen, feu que no es discutís.

El senyor DEL RIO: També a l'any Ministre d'Agricultura, a pesar d'ésser home de dretes, li agraden els aplaudiments de les esquerres.

El senyor CASANUEVA: El senyor del Rio va retardar l'aprovació del dictamen, sense tenir en compte que arribava el temps de la sembra.

El senyor DEL RIO: Per l'obstrucció que feia la V. S. a la Comissió, el PRESIDENT prega al senyor del Rio que no interrompi tan sovint.

El senyor DEL RIO: És que a mi des d'aquests escons se m'està fent una interpellació.

El senyor CASANUEVA assenyalava les diferències entre el dictamen i el vot particular que defensa. Diu que el vot del Ministre d'Agricultura respecta els punts fonamentals del dictamen de la Comissió. Explica les coincidències que hi ha entre el dictamen i el vot en relació amb la renda, dret de retracte dels masovers, etc.

Acaba mantenint el seu vot particular.

EL MINISTRE D'OBRES PUBLICS llegeix un projecte de llei.

Es repren el debat sobre arrendament de finques rustiques.

segons frases històriques, solemnes i patriòtiques, foren traidors a la seva pàtria i al seu honor, i s'hagi utilitzat únicament perquè el nostre poble hagi suportat el més dur centralisme i la mes forta de les tiranies.

Què és el que es desitja? Senzillament, que es reculli en una nova llei aquesta pràctica personalitat característica de la nostra regió, però que es desregui l'actual Estatut.

Es possible legalment? Jo crec que sí, i altres diputats de major capacitat que la meua així ho afirmaven l'altra tarda. Ultra el meu estimadíssim senyor Bilbao ho deien el senyor Goidanet i el senyor Primo de Rivera, i ahir precisament recollia la premissa diària manifestacions d'un dels caps de les minories governamentals, coincidint amb aquest criteri en un discurs pronunciat a Saragossa. Deia el dit diputat que tota llei pot ésser modificada per la sobirania de les Corts, dintre els límits de la Constitució.

I quan es discutí l'Estatut el senyor Sánchez Román, indubtablement prestigi jurídic, a pesar que se li poden imputar determinades debilitats, mantingué davant el senyor Hurtado el criteri que podia existir la inconstitucionalitat de l'Estatut en virtut de facultats i atribucions que es donen les Corts extraordinàries. I són paraules del senyor Azáña, en aquella mateixa sessió, "que el que foren unes Corts poden derogar-ho altres".

En una paraula: aquest és també el nostre criteri. (S'ha pensat només en suspensió?) Bé, si l'acord de suspensió va acompanyat que al final es trobarà votada pel Parlament la nova llei que reculli les aspiracions legítimes de Catalunya, partint de la base de l'efectiva separació de l'ordre públic, de la justícia, al·luc modificant l'organisme de l'ensenyança, però que Barcelona tingui la doble Universitat. Llavors podrem estar d'acord.

Més si la suspensió és indefinida, tinguin present els senyors diputats, que amb un règim d'una suspensió indefinida, però res més, ens exposem que l'administració local de Catalunya vagi als representants dels partits governants i coincidint que no són els més nombrosos a la regió. I no és així el més greu. Si la suspensió és indefinida, sense més acord, podem trobar-nos amb què la passió, els recels, els errors, els fruits de treballs amagats, com a cosa humana, arribin a fer-nos sorprenentment la nostra representació de l'Estat.

Què passaria si en plena suspensió de l'Estatut, sense haver-se aprovat la nova Llei, es llurés la direcció del país, als que avui el propi país assenyalava com a traidors al seu honor i a la seva pàtria? Doncs, les mateixes causes, els mateixos efectes. Ens trobaríem amb la dolorosa sorpresa, que ja no ho seria, de la repetició de les coses que tots plorem i deplorem.

Quina altra solució? Què es resolgui pel mateix Parlament català? Em permetreu que us digui que el Parlament català respon a la seva pròpia convicció i disciplina de partit, que el resultat ja sé que seria el mateix que l'anterior. Si es deixa la resolució al Parlament català, i abans hi ha un acord entre els dos únics partits representats, Esquerra i Lliga catalana, encara que podrien arribar alguns amb la millor intenció, no fa falta pensar molt per a comprendre que això seria una comèdia que desafortunada i les unes i les altres forces i arrossegaria a totes. No hi ha més solució, doncs, que la derogació de l'actual Estatut.

Però, si això no és possible, la suspensió durant determinat temps i que en el mateix termini que es determini estigui votada la Llei, es reculli les característiques de la pròpia personalitat de la regió catalana. Aquest és el nostre criteri.

Em vaig a permetre unes paraules afectuoses i respectuoses als senyors Cambó. El senyor Cambó, amb la mesura, amb la cortesia que posa sempre a les seves paraules, però amb la intenció que els dona el seu gran talent deia l'altre dia que els monàrquics que atacaven l'actual Estatut ho feien amb la intenció de barrinar el règim. Crec que tots els que saben que lluitem, treballam i fem les nostres manifestacions d'oposició, sabem també que les tem a cara descoberta. Això no tan sols en moments de prebendes i càrrecs, sinó també en moments de prova i de dolor. Ens hem manifestat sempre amb plena llibertat, amb la mateixa llibertat que la nit del 6 d'octubre, abans de la declaració de l'estat de guerra. I dic abans de la declaració de l'estat de guerra, perquè és ben sabut que després d'estar preses les posicions es multipliquen els ofiments.

Moments abans de l'estat de guerra, repetidament, pensant únicament en Espanya, deixant a part les qüestions de partidisme i política, vaig tenir l'honor, en nom dels meus companys i germans de causa, de posar-me en comunicació telefònica amb el senyor ministre de la Governació, i personalment amb el senyor ministre de la Guerra, que per cert tinguéren a be escoltar-nos dignament i atentament, i li vaig dir amb aquesta llibertat que sempre hem posat de manifest, que valent-nos de determinats mitjans, si el Poder volia, i he desitjats, aniríem a molts pobles de Catalunya a arrencar la vergonyosa bandera separatista — contrastos de la vida —, respectant la imposada bandera tricolor, no per aixoplugar-nos, ni tan solament per que tingués de republicana, sinó perquè ella, en aquells moments, significava Espanya. Aquest és el nostre patriotisme; aquesta és la nostra conducta i la nostra lleialtat. I res més.

EL SR. IZQUIERDO JIMENEZ

El senyor IZQUIERDO JIMENEZ qualifica de ficció el plebiscit de Catalunya, i per això és il·legal.

Relata que uns catalanistes separatistes el feren baixar del tren quan, en proclamar-se la República, anava a posposar-se de l'Govern civil de Girona, per tal d'evitar que ho fes, puix

AQUESTA SETMANA

INAUGURACIO

DE LA

SUCURSAL

Bar-Automàtic, & A.

RAMBLA DEL CENTRE, 21

que saben que fent-ho quedava garantit el dret d'Espanya.

Conta que fou rebut a Barcelona pel senyor Companys i el malaguanyat Pórrer Farràs (Rumors d'estranyesa). Per a mi — diu —, tot home que traeix Espanya és un malaguanyat. (Més rumors.)

Continua dient que el governador de Lleida designat per l'Estat espanyol hagué de sofrir la humiliació d'estar diversos dies sense possessió, perquè s'hí oposaven uns catalanistes.

El senyor TRABAL: ¿Em permet la V. S. un aclariment?

Es produïren fortes protestes que impedíren que el senyor Trabal, que està dret, pugui parlar. A a fi, resignat, s'asseu.

El senyor IZQUIERDO JIMENEZ es continua pliant que en aquella ocasió no es deixés actuar com a governador un patriota republicà com ell. El meu parit — diu — aspira a que l'Estatut de Catalunya no segueixi, sense perjudici de reconèixer totes les llibertats necessàries dintre la nació.

Dirigint-se a la minoria de la Lliga, diu que representen una tendència de republicanisme moderat, i els pregunta què volen mantenir l'Estatut. Els pregunta que si es fan eleccions seran derrotats per l'Esquerra. Si això succeeix, i es repeteix la traïció, amb quin força i amb quin moral s'anava a demanar a l'exèrcit que anés a reconquerir Catalunya sabent que nosaltres l'anàvem a lliurar de nou? ¿Com anàvem a parlar de República i de democràcia si no sabíem exercir-la?

Torna a dirigir-se als de la Lliga per preguntar si es seus membres són capaços d'evitar una nova subversió de l'ordre.

Aquest estiu vaig presenciar indignat, inflammat de patriotisme, com els de l'Esquerra, en unió dels nacionalistes bascos, cridaven mori Espanya. (El senyor Monzó: «una la paraula».)

Respecte als que diu que estan en una situació en que poden fer una gran tasca en benefici de la República i d'Espanya. Si ho feu — diu — hauréu fet per la República més que no pas els anomenats republicans.

(Ocupa la Presidència el senyor Albiñana.)

Adreçant-se al senyor Gil Robles, li recorda el seu patriotisme, i li diu:

— Jo ja sé que el senyor Lerroux, encara que dir-ho sigui una irreverència, es troba un xic sequestrat per alguns maneigs subterranis que fa enyorar que en el Pacte de Sant Sebastià hi va haver algun pacte secret amb l'estranger. Jo crec que la V. S. complirà amb el seu deure de patriota.

Definix el concepte de Pàtria, i diu que aquesta no es pot cenyir avui a allò que s'ha tingut fins ara. Cal fer ressorgir el nom de la Pàtria, aixecant el concepte que de nosaltres es té al món, on si bé ens respecten com a espanyols, com a poble que no sap governar-se som legitimament menyspreats. (Rumors.)

Insisteix en que l'Estatut es pot derogar, car la Constitució solament parla d'un estat d'eccepció.

Llegeix un article de l'Estatut interior de Catalunya, tal de fer ressaltar que diu que el Poder dimana del poble català, sense reconèixer que dimana de l'Estat.

INTERVÉ EL SR. RECASENS SITGES

Intervé el senyor RECASENS I SITGES, d'Unió Republicana. Soté que s'han d'examinar dos punts: el dret i els fets produïts.

Reconeix que alguna cosa ha succeït i que, per tant, alguna conseqüència ha de deduir-se.

Recorda que la sobirania de la República, reflectida en els Constituents, va donar unes normes jurídiques a Catalunya, primer a la Constitució, acte ple de la sobirania de les Constituents, i després en l'Estatut que replegia aquell precepte.

Jo no vull dogmatitzar ni sostenir que les meves teories jurídiques siguin incontrovertibles; però he de produir-me sorpreses davant les reiterades manifestacions fetes a la Cambra i fora d'ella, segons es quass es fets produïts anul·laven l'estat de dret. Precisament — diu — el dret crea: s'ha d'afirmar més quan comença la infracció. Seria tant com deduir, a conseqüència d'uns assassinats, que s'havia de derogar la llei que empara les persones dels assassinats. (Forts rumors.)

El senyor REY MORA: El que es tracta d'esbrinar és si la llei va fer possible la subversió.

El senyor RECASENS I SITGES: Ja vaig dir al principi que alguna conseqüència política s'hauria de deduir, i és precisament el que es tracta de buscar: noves orientacions polítiques.

El senyor PRIMO DE RIVERA pronuncia paraules que no se senten. El senyor RECASENS SITGES: Ja prenc nota que la V. S. no té la mateixa teoria que jo.

Diu que en tot cas l'Estatut de Catalunya forma part de l'ordenament constitucional d'Espanya. L'Estatut forma part de l'ordenament jurídic nacional. El legislador, per evitar que les passions que han voltat la qüestió catalana des de molt temps donessin lloc a que en l'esdevenidor, en tractar de derogar l'autonomia, es reproduís-

sin, dictà aquestes paraules: que l'Estatut formava part de l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol.

Condemna l'ocorregut en la sublevació, dient que són fets de resistència i de violència a aquest ordenament jurídic de què parla. Aquests fets de rebel·lió estan assenyalats i penats en la llei; però es podria estendre la sanció que es derivi d'aquesta rebel·lió a les persones innocents? ¿Qui ha delinquit? Catalunya entera? No. Doncs, com castigar-la? ¿Delinquiren els òrgans de la Generalitat com a tals òrgans? ¿Qui s'atreveix a sostenir jurídicament això? ¿Pot dir-se que delinquiren els magistrats perquè uns magistrats hagin prevaricat? No, perquè han delinquit les persones i no els òrgans que aquests integren.

El senyor PRIMO DE RIVERA interromp, i el senyor RECASENS I SITGES li replica que no aconseguirà desviar-lo del curs que s'ha traçat.

Es evident — diu l'orador — que no existeix el President de la Generalitat ni el Consell; però existeix un Parlament català, puix que allí hi ha molts homes que no han delinquit.

Pregunta en quines normes jurídiques es pot recolzar la teoria que perquè hagi delinquit el President de la Generalitat ha de condemnar-se el Parlament català.

Després — diu — aquests fets han de tenir conseqüències polítiques i el Govern s'ha incautat dels serveis de l'ordre i es pot arribar al nomenament de delegat.

Creu que l'Estatut pot reformar-se i s'hi poden establir aquestes normes. Com sigui que causa estranyesa, exclama: «On, si no volem trobar els preceptes pertinents per a arribar a la seva reforma? ¿En la llei de Reforma Agrària? No, naturalment; ha d'ésser en el propi Estatut».

(El senyor Rey Mora interromp amb alguna freqüència sense que es percebi bé el que diu.)

L'orador continua dient que l'ocorregut en la nit tristor del 6 d'octubre representa un dol per a tots els espanyols, però sens dubte també per a la majoria dels catalans. Però ha ocorregut, i jo dic que sempre vaig creure que Catalunya no era tal com ens la presentaven alguns dels seus membres; però també he de dir que no tot Catalunya repudia certs fets. El que jo dic és que la majoria dels catalans són catalanistes. Això és bo o és dolent. Crec que per als autors dels fets trágics, aquests han constituït una llei cruel.

Si Catalunya troba, no una representació, que en tot cas es podria considerar justa, sinó que es troba amb un ambient de comprensió, potser s'arribarà a la veritable identificació de sentiments entre els catalans i tota la resta dels espanyols. (Grans aplaudiments, en els quals prenen part la majoria i els regionalistes.)

L'ALBIÑANA TAMBÉ INTERVÉ

Intervé el senyor ALBIÑANA. Diu que és evident que l'Estatut nasqué del Pacte de Sant Sebastià; mori la nit del 6 d'octubre, i està enterrat en una clauvera de la Generalitat. Cal desenterrar-lo perquè fa mala olor. Vaig a intentar fer l'autopsia.

Totes les nacions formen una unitat única. Espanya té característiques especials, i el que fou pogué tornar. La paraula «nostre» no té aplicació en la història, perquè els fets es repeteixen. Jo accepto — diu — el fet català. Jo reconec que totes les regions tenen dret al mateix, però cal procurar evitar tot allò que tendeixi a dividir els espanyols. D'això ja m'ocuparé en una altra ocasió.

Creu que els Governos posteriors al del bienni hagueren de procurar la derogació de l'Estatut, puix que en la seva concessió hi hagué violència.

Als que defensen l'Estatut els diu que hi ha un dilema a dilucidar: si són separatistes o no.

Com a prova que es pot derogar l'Estatut, cita el seu article tercer, infringint per la Generalitat, que expulsà els que no eren catalans i exercien càrrecs públics, quan aquell article els reconeixia dret igual.

Al·ludeix al senyor Cambó, i diu que també sentí com el senyor Santaló feia en aquesta Cambra manifestacions d'inflamat patriotisme, sense perjudici que després aquell cabdill executés determinats fets.

Segueix dient que tota la política seguida a Catalunya ha estat de desintegració. Les escoles eren centres separatistes i més bé semblaven caus d'illopeta.

Recorda que en 1901 fou alumne de la Universitat de Barcelona, on ja es donava tracte desigual als alumnes que no eren catalans, encara que ha de reconèixer que hi havia professors dignes que s'esforçaven per evitar això.

En forma pintoresca refereix algunes anècdotes de la seva vida estudiantina. Diu que a la Universitat es distribuïen 80.000 pessetes per a despeses de representació escolar, i que es nomenaren catedràtics sense oposició.

El senyor TRIAS DE BES: Protesto amb indignació d'això. És una infàmia.

El senyor ALBIÑANA: No s'enfadi V. S.

El senyor TRIAS DE BES: Jo sóc catedràtic de Barcelona.

El senyor ALBIÑANA: Però ho és per oposició.

El senyor TRIAS DE BES: Cert, però sento el companyerisme.

El senyor ALBIÑANA: No s'enfadi V. S., perquè estic prompte a rectificar el que no sigui cert.

UN DIPUTAT REGIONALISTA: El que heu de fer és no dir el que no sigui cert.

El senyor ALBIÑANA, recollint informes de la premsa, diu que la matrícula a la Universitat de Barcelona ha descendit.

En parlar d'altres punts, el senyor TRIAS DE BES els nega, dient que fa 20 anys que és catedràtic, i mai no succeïren els fets citats.

El senyor ALBIÑANA segueix referint-se al discurs del senyor Cambó, i diu que es mantingué en una dolça penombra respecte a l'Estatut, puix que no definí la seva posició.

Afirma que la política de Lerroux representà durant vint anys tot el contrari del que l'Estatut representa.

El senyor ROCHA: El partit radical ha estat sempre autonomista.

El senyor ALBIÑANA segueix dient que s'ha de derogar l'Estatut, i que la Lliga no pot votar la seva vigència perquè això significaria la seva adhesió al Pacte de Sant Sebastià.

Fa cites històriques per deduir que fins el senyor Cambó ha hagut d'invocar l'Espanya del segle XVI monàrquica i tradicional.

Suspen el debat, i s'aixeca la sessió a les nou i deu de la nit.

PELS PASSADISSOS

Madrid, 5. — Al Congrés s'ha reunit aquest matí la minoria basca, la qual ha tractat de qüestions de règim interior. Hi ha assistit un enviat del partit vintug expressament. La reunió continuà a la tarda, i s'hi abordaran segurament temes polítics.

EL PROJECTE DE LLEI D'ARRENDAMENTS RÚSTICS

S'ha reunit la Comissió d'Agricultura per tal d'ocupar-se del projecte de llei d'arrendaments. S'ha examinat el vot particular del ministre i del Govern, que ha estat defensat pel senyor Casanueva. En el dit vot es mantenen importants parts del dictamen anterior. S'han separat, per tal de portar-los a la llei a part, els extrems corresponents a l'arrendament de masovers a la propietat de la terra.

La Comissió no s'ha pronunciat definitivament pel vot, en espera de sentir les explicacions que aquesta tarda donarà a la Cambra el seu defensor, senyor Casanueva.

El president de la Comissió, senyor Alvarez Mendizábal, ha expressat en un principi el seu vot favorable al projecte.

Totes les nacions formen una unitat única. Espanya té característiques especials, i el que fou pogué tornar. La paraula «nostre» no té aplicació en la història, perquè els fets es repeteixen. Jo accepto — diu — el fet català. Jo reconec que totes les regions tenen dret al mateix, però cal procurar evitar tot allò que tendeixi a dividir els espanyols. D'això ja m'ocuparé en una altra ocasió.

Creu que els Governos posteriors al del bienni hagueren de procurar la derogació de l'Estatut, puix que en la seva concessió hi hagué violència.

Als que defensen l'Estatut els diu que hi ha un dilema a dilucidar: si són separatistes o no.

Com a prova que es pot derogar l'Estatut, cita el seu article tercer, infringint per la Generalitat, que expulsà els que no eren catalans i exercien càrrecs públics, quan aquell article els reconeixia dret igual.

Al·ludeix al senyor Cambó, i diu que també sentí com el senyor Santaló feia en aquesta Cambra manifestacions d'inflamat patriotisme, sense perjudici que després aquell cabdill executés determinats fets.

Segueix dient que tota la política seguida a Catalunya ha estat de desintegració. Les escoles eren centres separatistes i més bé semblaven caus d'illopeta.

Recorda que en 1901 fou alumne de la Universitat de Barcelona, on ja es donava tracte desigual als alumnes que no eren catalans, encara que ha de reconèixer que hi havia professors dignes que s'esforçaven per evitar això.

En forma pintoresca refereix algunes anècdotes de la seva vida estudiantina. Diu que a la Universitat es distribuïen 80.000 pessetes per a despeses de representació escolar, i que es nomenaren catedràtics sense oposició.

El senyor TRIAS DE BES: Protesto amb indignació d'això. És una infàmia.

El senyor ALBIÑANA: No s'enfadi V. S.

El senyor TRIAS DE BES: Jo sóc catedràtic de Barcelona.

El senyor ALBIÑANA: Però ho és per oposició.

El senyor TRIAS DE BES: Cert, però sento el companyerisme.

El senyor ALBIÑANA: No s'enfadi V. S., perquè estic prompte a rectificar el que no sigui cert.

UN DIPUTAT REGIONALISTA: El que heu de fer és no dir el que no sigui cert.

El senyor ALBIÑANA, recollint informes de la premsa, diu que la matrícula a la Universitat de Barcelona ha descendit.

En parlar d'altres punts, el senyor TRIAS DE BES els nega, dient que fa 20 anys que és catedràtic, i mai no succeïren els fets citats.

El senyor ALBIÑANA segueix referint-se al discurs del senyor Cambó, i diu que es mantingué en una dolça penombra respecte a l'Estatut, puix que no definí la seva posició.

L'ACTITUD DELS SOCIALISTES

Els directius del grup parlamentari socialista senyors Negrín, Trió Gómez i Lamoneda continuen fent ús del vot de confiança que els concedí la seva minoria en ordre a reintegrar-se al Parlament.

Un dels dits membres directius ha manifestat aquesta tarda que encara no han variat les circumstàncies, ja que l'únic canvi fonamental d'ençà que es prengué l'acord ha estat el relatiu al règim de censura per a les sessions de Cortes. La Directiva del grup visità el dissabte passat el president de la Cambra per interessar-se per l'estat dels suplicatoris que queden en tràmit, i de llavors ençà no han fet cap nova gestió.

UNA PROPOSICIÓ INCIDENTAL

S'ha presentat a la mesa de la Cambra la següent proposició incidental: «Els diputats que subscriuen, en vista del resultat de la discussió sobre el règim previ de censura de premsa, es permeten proposar a la Cambra que se serveixi adoptar el següent acord:

«Les ressenyes de la premsa de les intervencions dels diputats al Parlament, siguin orals o per escrit, quedaran íntegrament exceptuades del règim de premsa (censura).» Firmen la proposta Antoni Lara, Martínez Barrio, Rodríguez Pérez, Ciril del Río i d'altres.

UN OPUSCLE REPARTIT ENTRE ELS DIPUTATS

Madrid, 5. — El marquès de Valun opuscle que titula «La farsa del derrey ha repartit entre els diputats l'últim projecte de junteros o la nova bandera de Acció Popular en Badajoz».

L'actuació de la Comissió de Suplicatoris

Madrid, 5. — La Comissió de Suplicatoris, en la seva reunió, segons referències del seu vice-president, senyor Pascual Cordero, ha estat aquest matí a la presó per tal de complir el requisit de la firma de la declaració de l'encarcat diputat socialista senyor Hernández Zancayo. Aquest ha firmat la declaració, que diu només: «No tinc res a dir».

El senyor Pascual Cordero ha dit que en la reunió que s'ha efectuat a la tarda s'ha acordat concedir el suplicatori per a processar el senyor Hernández Zancayo pel delicte de rebuïda i s'han designat els que se sol·liciten contra els diputats senyors Sainz Rodríguez, Amador Fernández, i Martínez Arenas, per publicació d'articles.

Així mateix s'ha acordat denegar el suplicatori que se sol·licitava contra el senyor Fernández Zancayo per tinença d'arma.

Ha afegit que demà, a les cinc, prendrien declaració al senyor Ventosa i Roig, diputat de l'Esquerra.

En donar-li a conèixer la decisió del Tribunal de Garanties de demanar el suplicatori per a processar el president de la Generalitat, ha mostrat la seva estranyesa, comentant que això no podia ésser, ja que el senyor Companys no fou diputat electe perquè el seu càrrec de president de la Generalitat era incompatible amb el de diputat.

El projecte de llei creant la Direcció de Material i d'Indústries militars

Madrid, 5. — El projecte de llei presentat pel ministre de Guerra a la Cambra, creant una Direcció de Material i d'Indústries en substitució de l'antic Consorci d'Indústries Militars, en la seva part dispositiva diu:

«Article primer. — Sota la dependència directa del ministre de Guerra es crea una Direcció de Material i d'Indústries, en la qual es reuniran les activitats de fabricació, mobilitat, control i experimentació del material zació industrial i tècnica de compra, necessari per a l'exèrcit.

Article segon. — Queda autoritzat el ministre de Guerra per donar a aquesta Direcció l'organització més adequada d'acord amb les següents bases:

a) Serà cap d'aquesta Direcció un general en situació d'actiu, i en dependran totes les fàbriques, tallers, laboratoris i òrgans de mobilització industrial i experimentació tècnica de material de l'exèrcit.

b) Esguerals, caps i oficials d'aquesta Direcció i establiments percebran les gratificacions que es consideren adequades, i tot el personal obrer estarà sotmès al fur de guerra i als reglaments que es dictin per al règim dels establiments.

c) En un termini de tres mesos es redactaran els Reglaments perquè han de regir-se aquesta Direcció, els seus establiments i la seva comptabilitat, i es poden recollir de la legislació del Consorci d'Indústries Militars, aquelles autoritzacions i privilegis que es jutgen indispensables per a l'autoritat i descabellament econòmic, havent d'estudiar en breu termini el reclutament i organització del personal tècnic de fabricació d'armament i municions.

d) La missió de la Direcció de Material i d'Indústries es limitarà a les adquisicions i experiments a la seva funció tècnica, corresponent a l'experimentació tática i la fixació del programa de necessitats a l'Estat Major de l'exèrcit.

e) S'establiran òrgans d'enllaç amb la indústria privada i amb els centres interministerials de mobilització que puguin crear-se.

f) La Direcció de Material i d'Indústries començarà a regir el primer de gener de 1935.

Article addicional. — El Consorci d'Indústries Militars, a comptar de la promulgació d'aquesta Llei, funcionarà com a servei del Ministeri, havent de fer llurament al nou organisme, abans de primer de gener de 1935, mitjançant el compte de liquidació i inventari corresponents, al qual efecte es nomenarà l'apropiada comissió liquidadora, quedant derogada la Llei de 6 de gener de 1932.

El senyor Franchy Roca

creu necessari la unió dels partits republicans

Madrid, 5. — L'ex-ministre senyor Josep Franchy Roca, contestant a preguntes d'un periodista, ha dit:

«Crec que estem en un moment polític de confusió tal, que no sentint-se ningú ferm en la seva posició, mireu tots temerament l'esdevenidor engrandint en la nostra imaginació possibles perills sense la necessària serenitat per a prevenir-los. Quan s'ha produït una situació política cabdica, sorgeix sempre el temor d'un intent de dictadura. Ara bé: la seva realització és més difícil que el propòsit de portar-la a cap, i si bé s'ha perdut molt de temps, encara podrien els republicans contrarestar-los.

«Considero possible una restauració?

«No. Crec que no hi ha cap probabilitat d'una restauració monàrquica. No està en això el meu temor per la sort de la República. En el que està és en què es deixi desnaturalitzar la forma, desvirtuant la seva essència.

«De què pot venir aquest perill?

«De la inacció i passivitat dels republicans davant els avanços de les dretes.

«No creieu interessant un acord de tots els partits i organitzacions sincerament d'esquerra per tal d'evitar aquest perill?

«Indubtable. Absolutament indubtable. En la conveniència i necessitat d'un acord entre els partits republicans d'esquerra, no precisament per a fondre's en un sol partit, com s'ha pretès sense éxit, sinó per a constituir una força sense perjudici que les peculiaritats de cada grup puguin actuar amb eficàcia.

El doctor Jimeno Riera explica el fenomen de les veus de Saragossa

Madrid, 5. — Un periòdic de Madrid publica les següents declaracions del doctor Jimeno Riera sobre el succeís de Saragossa:

«Ha esdevingut el que havia d'esdevenir: que s'ha descobert el misteri del follet als límits de la psicopatologia.

En efecte: per fi he sentit la veu, si es pot anomenar veu un soroll apagat i que dona certa impressió de llunyania... Se sent al costat del foc i de l'aiguera, i precisament en encendre el foc, en maniobrar-hi. Això és, trobant-se presents les dues veus que sobreviuen en el pis avui deshabitats. Es tracta d'un soroll; és a dir, que no s'escolta cap paraula, encara que les dues veus, i la cinètica singularment, s'apressessin a «traduir» el que la «veu» havia dit, segons elles. Sens dubte, com que han passat vint dies, i familiaritzades amb el «follet», les veus senten la seva veu millor que els altres, puix que afirmen que ha pronunciat monosíl·labs (si o no), bisyllabs alguna vegada (adon), quan els altres que ens trobàvem presents, solament hem sentit un soroll breu, anagat, gutural...»

Un jutge municipal, jove intel·ligent, actiu, esperit observador i molt interessat en l'assumpte guiat per intuïció i astúcia dignes de llança, ens posà en condicions de comprovar la veritat. M'entendria massa a explicar a vostès els procediments realment adequats de què es va servir per «fer-se» amb la protagonista. El fet és que pogué aconseguir que el «follet» parlés quan ell s'ho proposava, i així aconseguí que el «fenomen» fos presencial; això és, la «veu» sentida pel senyor governador civil, pel forense i per mi en presència del jutge mateix, senyor Fernando, i de les dues veus.

Si, senyor, tots sortíem convençuts que era «folleta» la productora de la veu, no diríem ventríloquia precisament, sinó un soroll lartíge, un xic rar i aconsuït amb una pràctica de molts dies. Pudeu assegurar que, deshabitats com està el pis, res no tornaria a sentir-se. És més: jo no tinc el menor dubte que entraran a habitar-lo nous veus i viuran amb la mateixa tranquil·litat amb què jo visc a casa meua.

Perdoneu que no faci un diagnòstic categòric. Reflexioneu un xic i comprendreu que l'assumpte ha posat en joc molts interessos. Que en aquest afer juga també un important paper l'amor propi i l'afany de notorietat, i m'exposo a què vinguin amb objeccions, amb protestes i intents de discussió, tot això des de diferents punts de vista, i ni tunc temps d'ocupar-me més en aquest assumpte, que no ho mereix, ni estic per donar greix a ningú.

¿Fàbulació, nitomania, subconsciència, i, com a expressió d'elles una forma especial de criptolalia? (Perdoneu-me el neologisme, no del tot exacte). Caldria investigar bé el cas, cercar-hi certs esgisms (fins ara no hem fet més que oír, sentint-nos convençuts, determinats, simp-tomes), analitzar una mica la personalitat, quelcom complicada malgrat el seu predifinitisme, de la seva incultura, cercar la finalitat utilitària. Ja veurem i en parlarem més endavant. La cosa arribarà a estar en saó.

Per ara jo no puc ni he de dir més que el que precedeix, que ja és prou.

Reunió dels Caps

de minoria per tractar dels pressupostos

S'acorda la pròrroga dels actuals per tres mesos

Madrid, 5. — Al despatx del president de la Cambra, s'han reunit amb ell els caps de minoria senyors Cambó, Calvo Sotelo, Iglesias, Gil Robles, Calderón, Chapaprieta, Melquades Alvarez, Horn, Casanueva, el ministre d'Hisenda i el president de la Comissió de pressupostos senyor Casanueva.

A la sortida, el senyor Marraco, dirigint-se als periodistes els ha dit:

«El president us donarà una referència. Jo únicament us dic que no hi ha crisi. Es buscava una crisi, però no n'hi ha.

El senyor Chapaprieta que es trobava present ha comentat:

«Això és l'únic que interessava. Pel que es refereix al tractat en la reunió sabem que tots els reunits han coincidit en apreciar que es concedís l'autorització que calgui al Govern per a reduir la xifra de despeses mitjançant una reorganització dels serveis de l'Estat.

S'ha tractat després de la discussió dels pressupostos, mantenint el senyor Marraco el seu criteri favorable a què es discutissin els pressupostos pel Govern, però els senyors Chapaprieta, Cambó i altres, han manifestat que la data en què ens trobem no dona temps per a la discussió d'aquests pressupostos. S'ha indicat que si s'imposés l'aprovació de la Llei d'autoritzacions, tan sols quedarien dos o tres dies per a aprovar uns pressupostos, i per últim, s'ha acordat anar a una pròrroga per tres mesos.

ESTRANGER

Les revelacions de Karl Ernst

(Ve de la primera pàgina)

L'endemà vaig ésser convocat per telèfon a casa de Goebbels on vaig trobar camarades que havien ja decidit abandonar el pla Goebbels i Goering va dir que hauria estat bé calar foc a aquest edifici o llançar una bomba al Ministeri de l'Interior.

Aleshores Goebbels, somrient, va dir que el millor era incendiar el Reichstag. Podem presentar-nos així com a víctimes davant els parlamentaris i desfer-nos aquest safareig de xerrameques.

Després d'haver assenyalat algunes oposicions seves i de Heideck i haver cedit finalment a la insistència de Goebbels, Karl Ernst continua.

Goering declarà que ens oferia matèries inflamables per col·laborar. L'endemà, Goering va dir-me que havia estat un error no participar en l'incendi dels congressos. Si se'n descobria tan sols un, estarien tots perduts. Goebbels no fou del seu parer, però en aquell moment vaig haver de renunciar a l'incendi del Reichstag, puix que els comunistes estaven reunits en sessió i hi romandrien fins a l'endemà de la nit.

Com tingué lloc l'incendi

Era, doncs, necessari ajornar la data i Goering va posar a disposició, per a l'execució del pla, el corredor subterrani que de casa seva portava al Reichstag.

Goebbels va dir que no era necessari efectuar-lo el 25 de febrer, sinó el 27, perquè és un pumenge el 25, els diaris noarien donat tota la publicitat necessària al fet.

Teren diverses proves i ens va proporcionar el material inflamable que consistia en un producte fosforescent i algun litre de petroli.

Vaig escollir dos camarades de confiança i vaig exposar els meus plans a Goering i Goebbels. Varen acceptar-los de grat i jo ara que varen fer-ho per mi-me en les seves mans. Tot ja estava preparat quan Heideck va dir-me que pels carrers de Berlín hi havia un pobre diable que podia col·laborar a l'incendi. Aquest infeliç era Van der Lubbe. Heideck i jo varem decidir-ho tot. Mentre nosaltres hàiem d'incendiar el saló de sessions, Van der Lubbe havia d'incendiar la galeria. Nosaltres preparàrem moltes fogueres, les cortines i tots els tapets foren ruixats amb petroli; les taules i les cadires foren unitades amb la matèria fosforescent. El treball, que va començar a les vuit, a les nou i cinc estava acabat, i varem sortir perquè ja era hora. L'autoinflamació de la matèria fosforescent, havia de tenir lloc després d'uns trenta minuts de la seva aplicació.

Tot el que s'ha publicat en els diaris estrangers a propòsit d'això no és exacte. Solament nosaltres tres, Goering, Goebbels, Rohm, Ems, Killinger i més tard Hausfstaenge i Sander, coneixien aquest fet. El diu que el Führer sabé que el cop havia estat obra de les tropes d'assalt. No puc afirmar-ho. He servit el Führer durant onze anys i li quedaria fidel fins a la mort.

Escric aquest document per la meua salvaguarda contra els plans de Goering i Goebbels, però el destruiré si els dos traidors venen la sort que mereixen.

Aquest document, publicat per "La Journal", porta la data 3 de juny de 1934, o sia vint-i-set dies abans de l'assassinat de Karl Ernst que evidentment no exagerava en les seves preocupacions. El to del document explica als lectors l'enorme impressió que ha produït.

Es bo recordar que "Le Journal" fou el primer de tota la premsa mundial a ocupar-se de la tenebrosa història de l'incendi del Reichstag. Per aquestes publicacions fou expulsat el seu redactor Heisey i el diari prohibit en tot el territori alemany.

Recollida de "Le Journal" a Berlín : : : : :

Berlín, 5. — (Servei Fabra.) — A la seva arribada a Berlín han estat confiscats per la policia tots els exemplars del periòdic francès "Le Journal", contenint la rèbula declaració de Karl Ernst sobre l'incendi del Reichstag.

OBRRERS MORTS PER UN TREN A ITALIA

Roma, 5. (Servei Fabra.) — L'expressa publica la notícia que un tren de mercaderies va sortir en un túnel de Miglia, un grup d'obrers. A conseqüència de l'accident han resultat cinc obrers morts.

LA MORT DE LORD RIDDELL

Londres, 5. (Servei Fabra.) — Lord Riddell, figura molt important de les nombroses confessions polítiques internacionals, morí a Europa, en les últimes hores del carrer d'agregat.

Desenvolupant lord Riddell ha publicat unes memòries molt interessants, el producte de les quals ha estat destinat a obres d'algunes periodístiques.

CINQUANTA MILIONS DE DEFICIT EN EL PRESSUPOST SUIS

Berna, 5. (Servei Fabra.) — El Consell Nacional ha adoptat el pressupost per a 1934. El pressupost presenta un deficit de cinquanta milions de francs suïssos.

SOLUCIÓ DE L'INCIDENT GRECO-BULGAR

Atenes, 5. (Servei Fabra.) — El comunicat oficial del ministeri de la Guerra anuncia que el 19 de novembre a la frontera greco-bulgara es va arribar a un acord. La Comissió d'entén en l'assumpte ha manifestat que els soldats búlgars havien en territori grec ocupats per la força.

LXXXV ANIVERSARI DEL NATALICI DEL MARISCAL VON MACKENSEN

Berlín, 5. (Servei Fabra.) — Amb motiu de complir donat el mariscal von Mackensen l'edat de 85 anys, el Cancellier senyor Hitler ha disposat que tots els edificis públics siguin profusament endomassats.

La muller de l'ex-príncep d'Astúries declara a Nova York que no pensa divorciar-se

Nova York, 5. (Servei Fabra.) — En arribar, la comtessa de Covadonga ha declarat a la premsa que no pensa divorciar-se i que no hi ha res de cert en tots els rumors que sobre aquest assumpte han circulat per Europa.

"Mai no hem estat separats", ha dit la comtessa de Covadonga, i hem continuat sostenint les nostres relacions amplexives amb tota la família real d'Espanya, la qual no busca separar-nos.

D'ací a dos mesos tornaré a París i continuaré la meua vida assegada amb el comte, que s'ha quedat a París a fi de continuar el tractament a què està sotmès.

ES PREPARAVA UN ATEMPTAT CONTRA UN PRÍNCIP JAPONES?

Tòquio, 5. (Servei Fabra.) — A la residència de camp del príncep Saionji ha estat detingut un minyó que hi havia entrat clandestinament.

En ésser registrat per la policia, li foren trobats un punyut i diversos documents, en els quals es formulen acusacions contra el príncep esmentat.

PREVENCIÓ DEL MUNICIPI DE BUENOS AIRES CONTRA EL MAL FUNCIONAMENT DEL METRO

Buenos Aires, 5. (Servei Fabra.) — A conseqüència del mal funcionament de la primera part del ferrocarril subterrani, suara inaugurat, el Municipi ha decretat que sigui suspès interinament, mentre no siguin resoltes les anomalies que s'observen, anomalies que hom considera perilloses per a la seguretat pública.

Com es recorda, l'empresa que construïa aquest ferrocarril és integrada quasi en la seva totalitat per elements espanyols.

MORT DE L'EXPLORADOR POLAR DEGOMERY

Brusselles, 5. (Servei Fabra.) — El cèlebre explorador polar Baró Gerlach Degomery, ha mort.

Comentaris anglesos sobre les activitats de Ribbentrop vora els ex-combatents

Londres, 5. — (Servei especial de MIRA DOR.) — Malgrat que hagin passat alguns dies des de la seva marxa, la visita de Ribbentrop a Londres continuat essent objecte de comentaris. Certes maniobres, com la intenció de diversos grups d'ex-combatents, susciten impressions poc favorables.

Tant a Londres com a París, s'afirma que Von Ribbentrop col·labora negociacions amb els directors alemanys, britànics i de les associacions franceses d'antics combatents. Aquestes negociacions l'existència de les quals ha estat per altra part desmentida, començaren a unió pel març de 1934, data en la qual un grup de mutilats anglesos, en el qual figuraven tres coronels, arribà a la ditat capital invitat per membres de l'associació alemanya. S'havien adoptat disposicions. Aduir perquè els comissionats fossin rebuts pel canceller Hitler en persona.

Segons s'afirma als mateixos cercles, en aquest viatge fou on es posaren les bases del pla relatiu a una aproximació anglo-franco-alemanya, per mitjà dels antics combatents.

Als cercles polítics on es recull aquesta informació s'afegeix que la majoria dels membres de les associacions d'antics combatents, no foren posats al corrent d'aquestes converses, que coneixien solament els directores.

Això justifica un cert descontentament que regna en les files d'ex-combatents, la majoria dels quals consideren que solament els governs responsables poden decidir en matèria de relacions internacionals, i que per això certes propagandes han d'evitar-se.

Una interrogació als Comunistes sobre la propaganda del Reich per ràdio a les colònies britàniques : : :

Londres, 5. — (Servei Fabra.) — Un membre del parlament ha preguntat avui al govern si no seria possible evitar, o reduir, almenys, la propaganda alemanya per ràdio a les colònies britàniques. Un representant del govern ha contestat que era impossible impedir als auditors que escollessin el puna que millor els semblés, però que les autoritats angleses s'esforçaven a assegurar la difusió diària de programes britànics susceptibles de satisfer totes les exigències.

La dimissió del doctor Ranschnig de la presidència del Senat de Danzic

Danzic, 5. (Servei especial de MIRA DOR.) — El doctor Ranschnig, que ha presentat la dimissió de president de Danzic ha abandonat també el partit nacional-socialista.

Segons informes arribats de Varsòvia, el president Ranschnig havia volgut dissoldre el partit nacional-socialista de la ciutat lliure. El partit, per altra banda, vigilat al president, i la seva propietat de Warnau estava voltada continuament per milicians de les S. S.

Abans de trametre la seva carta de dimissió al Senat, el president Ranschnig la feu portar a totes les redaccions. Els funcionaris fidels al president dimissionari, actualment estan separats de llurs càrrecs.

Per altra banda, el passat diàrie es va anunciar la detenció, electuada el dissabte anterior, de la persona de Streiter, cap de l'Oficina de Premsa del Senat i un dels col·laboradors més propers del doctor Ranschnig. Diverdres el senyor Streiter havia estat separat del partit nacional socialista per ordre de Forster, cap dels nazis de Danzic. Kreuger, cap de la policia política de la ciutat lliure, ha estat igualment detingut.

BORSES SUPRIMIDES A ALEMANYA

Berlín, 5. (Servei Fabra.) — En virtut de la nova organització a les Borses, que començarà a regir el dia primer de gener de 1935, són suprimides les Borses de Königsberg, Magdeburg, Stettin i Swickau.

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLERTA LA CENSURA

La reunió del Consell extraordinari de la S. de N. pel plebiscit del Sarre

¿Dificultats alemanyes per les mesures del manteniment de l'ordre?

Ginebra, 5. (Servei especial de MIRA DOR.) — Avui, com ahir, han continuat les converses entre els ministres presents a Ginebra per a un acord sobre les qüestions predominants.

La sessió del Consell extraordinari ha tingut dos moments: un de secret, de llarga durada, i l'altre públic, que no ha durat més de quinze minuts. S'ha tractat únicament de la qüestió del Sarre, sobre la qual avui ha estat publicat l'informe del Comitè dels Tres. Les seves clausules polítiques es referencien a les hipòtesis següents: manteniment de l'estatu quo, reversió del Sarre a Alemanya, garanties per als ciutadans sarrenes en aquest últim cas.

Per al cas que la població sarrena es manifesti favorable a l'estatu quo, l'informe admet la necessitat de modificar el règim del Sarre per tal d'adaptar-lo al règim en què la Societat de Nacions és fideli comissari del Reich i al règim de sobirania de la Societat de Nacions.

La Societat de Nacions disposaria de la sobirania dins el quadre dels tractats i principis pels quals li fou conferida.

Aquesta interpretació deixa la possibilitat de celebració d'un segon plebiscit.

Però no pot dir-se encara que estigui resolta la qüestió, puix que, malgrat tot, França vol que estigui efectiuament garantida la llibertat de vot. I és per això que a la sessió d'avui el senyor Laval, a propòsit del manteniment de l'ordre al Sarre, ha declarat que França està disposada a assegurar les convencions internacionals, afegint: "Actualment es tracta de saber en quines condicions pot ésser mantingut l'ordre al Sarre."

"Demano al Consell de la Societat de Nacions — ha continuat dient — que assumixi la responsabilitat del manteniment de l'ordre al Sarre. I per tal d'afirmar davant l'opinió pública alemanya i davant l'opinió pública mundial que e meu país no té cap desig secret, França no participará en l'organització d'una força internacional si no participa tampoc Alemanya."

El representant anglès senyor Eden ha dit que el seu país facilitarà el contingut que calgui si el Consell de la Societat de Nacions decidís la creació d'una força internacional encarregada de mantenir l'ordre durant el plebiscit al territori del Sarre; però amb a condició que es atres països hi contribuïssin igualment.

Després d'intervenir breument els senyors Litvinov, Benes, Aloisi, Laval i Knox, s'ha acordat que el Comitè dels Tres faci un estudi de les declaracions formulades per a sotmetre-ho al Consell.

Declaracions del ministre de la guerra francès sobre el considerable i progressiu rearmament alemany

París, 5. (Servei Fabra.) — El ministre de la Guerra, general Maurin, en informar davant la comissió de l'exèrcit de la Cambra, ha manifestat que després de les declaracions que va fer recentment el mariscal Petain, Alemanya ha augmentat els seus armaments en tals proporcions, que haurien d'examinar-se amb urgència noves mesures amb l'objecte que França no es trobi en estat d'inferioritat.

Referint-se a les xifres consignades en l'informe del senyor Archambaud, el general Maurin ha indicat la importància dels objectius i del material que en l'actualitat disposa l'exèrcit alemany.

La Comissió ha pregat al ministre que la tingui constantment al corrent de la situació respectiva de les forces alemanyes i franceses.

LA MARXA DELS SIS DIES CICLISTES DE COPENHAGUEN

Copenhaguen, 5. (Servei Fabra.) — A mesura que avança la cursa ciclista dels Sis Dies, minven els esforços dels corredors per tal de millorar llurs posicions.

L'as de la prova fins ara és el corredor Falk Hansen.

El corredor francès Deschamps ha sofert una lesió al genoll esquerre i es tem que hagi d'abandonar la cursa.

La classificació general, després de 112 hores de cursa, és la següent:

Primer, Falk Hansen-Rusch. Segon, Charlier-Danhol. Tercer, Funda-Pulzfeld. Quart, Braspenning - Van Neveln.

Cinquè, Buysse - Henderson. Sisè, Ehmer - Riezer. Setè, Ignat - Deschamps. Vuitè, Knudsen-Priest.

Els equips que avancen en novè, desè i onzè lloc no han canviat de posició.

EL NOU NOM DEL GHAZI, VOTAT PER LA GRAN ASSEMBLEA NACIONAL

Ankara, 5. (Servei especial de MIRA DOR.) — La Gran Assemblea Nacional de Turquia el juny passat havia ratificat una llei obligant tots els turcs a prendre un nom de família. Aquesta llei entra en vigor el primer de gener de 1935. Des d'aquest moment, però, ha començat en totes les capes de la població l'adopció de noms de família.

La darrera sessió que va celebrar la Gran Assemblea, des d'aquest punt de vista, d'una importància històrica; en la dita sessió els representants de la nació designaren el nom d'Ataturk com a nom de família del gran cap i salvador de la nació turca.

El president del Consell, Ismet Pasha, pujant a la tribuna, féu una exposició a propòsit del projecte de llei dient que en el moment de l'aplicació de la llei sobre els noms de família, era deure i dret de la Gran Assemblea Nacional escollir el nom que ha de portar el gran cap. Per mitjà d'aquesta llei, nosaltres proposem el nom d'Ataturk. Creiem que, citant el nom del nostre President de la República, que és el que la nació té de més preciós, manifestem alhora els nostres sentiments de profunda simpatia i de respecte que per a ell sentim. Creiem també que amb el nom d'Ataturk la gran nació turca dona al seu fill més gran la denominació més respectuosa.

Després d'aquesta exposició del cap del Govern, que fou tallada moltes vegades per prolongats aplaudiments, la Gran Assemblea Nacional acceptà per una unanimitat la llei, que constitueix un document històric.

PERELADA

GRAN MOUSSARD

DOUX DEMI-DOUX SEC

Càpsula metàl·lica

Agent exclusiu: F. QUINTANA Llúria, 175 Barcelona

CONSELL DE MINISTRES A PARIS

París, 5. — (Servei Fabra.) — En el Consell de ministres celebrat aquest matí han estat examinades les qüestions del vi i del blat.

Després, el ministre de Marina, senyor Prieto, ha informat els seus col·legues sobre l'estat de les converses navals de Londres i els ha parlat de les conseqüències de la propera denúncia del Tractat de Washington per part d'una de les potències signatàries.

El ministre de Justícia ha anunciat la immediata presentació d'un projecte de llei de protecció de l'estalvi.

DETENCIONS A LENINGRAD PER L'ASSASSINAT DE KIROV

Moscou, 5. (Servei Fabra.) — Com a conseqüència de l'assassinat del secretari del Comitè executiu del partit comunista, senyor Kirov, ha estat detingut el cap de la milícia de Leningrad i vint funcionaris més que estaven a les seves ordres.

L'assassí Nikolaiev no ha pogut prestar encara declaració, per la qual cosa s'ignora si ha tingut complices.

AUGMENT DE LA IMPORTACIÓ DE BLAT

Roma, 5. (Servei Fabra.) — Durant el mes de novembre darrer, Itàlia importà 32.960 quintars de blat, contra 24.000 en el mateix mes de l'any passat.

Les importacions de moreses durant l'esmentat mes pujaren 22.528 quintars, contra 121.104 en novembre de 1933.

A LA RECERCA D'ULM I ELS SEUS COMPANYS

Honolulu, 5. (Servei Fabra.) — Trenta-cinc vaixells i vint-i-set avions segueixen cercant l'avador Ulm i els seus dos companys.

Fins ara no s'ha trobat cap rastre d'ells.

Continuaran els esforços fins que siguin trobats.

El govern de Nanquín prohibeix als xinesos l'ús de la trena

Marsella, 5. (Servei Fabra.) — Els passatgers arribats a bord del paquebot francès "Crenaceau" declaren que el Govern de Nanquín acaba de prohibir una disposició per la qual es prohibeix a tots els xinesos l'ús de la tradicional trena xinesa; a més, es prohibeix a les dones l'ús del diminut calçat utilitzat fins ara.

Es dona un termini de tres mesos als homes per tallar-se la trena; si després d'aquest termini continuen portant-la, els serà tallada "mana militar". El mateix termini es concedeix a les dones de més de 30 anys. Les dones menors de 30 estan obligades a abandonar l'ús del calçat tradicional immediatament.

LA COMISSIÓ EUROPEA DE LA CONFERENCIA DELS CANVIS REUNIDA A PARIS

París, 5. (Servei Fabra.) — Sota la presidència de M. Georges Bonnet, ex-president de la Conferència de Stresa, s'ha reunit la Comissió europea de la Conferència Internacional de Canvis.

Els delegats de Lituània, Txecoslovaquia, Grècia i Bèlgica han intervingut en el debat relatiu a les relacions econòmiques entre els països bàltics i la Península.

S'ha adoptat un acord afirmant que només una política de cooperació econòmica entre les nacions del bloc es podrà garantir-lo i defensar les nacions que tenen la moneda depreciada.

Per unanimitat s'ha adoptat un vot relatiu a la immediata reunió a Ginebra de la "Comissió d'Estudis I" per a la Unió Europea, de la Societat de Nacions, i un altre per a la pròxima reunió de la Conferència Internacional per a l'adaptació de la clausula de "nació més afavorida" per als grups de nacions que ja existeixen o en preparació.

El Parlament belga renova la confiança al Gabinet Theunis

(Servei Fabra.) — La Cambra ha concedit un segon vot de confiança al Govern per a aprovar definitivament la pròrroga dels poders especials.

Després ha aprovat per cent vuitanta-vuit vots contra sis i vuit abstencions la creació de l'Oficina del petit estalvi. En aquesta ocasió els socialistes han votat a favor del Govern.

Aquestes dues votacions favorables descarten de moment tot perill per al Govern del senyor Theunis, i confirmen l'evolució que s'havia començat a observar des de fa alguns dies a les esferes polítiques.

EL DOCTOR SCHACHT COMENTA LA NOVA LEGISLACIÓ ECONOMICA DEL REICH

Berlín, 5. — (Servei Fabra.) — Comentant aquesta nit la legislació econòmica que acaba de promulgar el Govern del Reich, el doctor Schacht ha declarat el següent:

Actualment el poble alemany es pot dir que el perdó per la guerra i els tributs de guerra. Després ha fet un elogi del moviment econòmic i del moviment internacional, tan violentament combatut pel nacional-socialisme.

El Dr. Schacht alegeix: L'estranger s'estranya que haguem pogut finançar el nostre programa de creació de tributs sense posar en perill la nostra moneda i el nostre pressupost. Però és que hem evitat tota impostura. I hem tractat de concentrar totes les forces financeres de l'economia nacional alemanya. Hem dirigit cap al gran corrent del treball els nous capitals en formació. Intensificarem aquestes forces i el mínim essencial de les tres principals lleis adoptades ahir pel Govern.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, i Les d'esports, a Barba, 11

Les estrenes
"Cleopatra" - "Betty Boop, la Cenicienta"
"Los Miserables"

"Cleopatra"
Coliseum Paramount
Film dirigit per Cecil B. de Mille, segons versió cinematogràfica de Welles, basat en el material històric recopilat per B. Cormack; música de Randolph Kopp; fotografia de Victor Milner, amb el següent repartiment en els papers principals: Cleopatra, Claudette Colbert; Juli César, Warren William; Marc Antoni, Henry Wilcoxon; Calpurnia, Gertrude Michael; Herodes, Joseph Schildkraut; Octavi, Ian Keith; Ruberius, Aubrey C. Smith; Cèsar, Ian McLaren; Brutus, Arthur Hohl; Pothimus, Leonard Mudie.

actual, sinó en el temps, distància aquests, per infranquejable, més plena d'encis.

Per això els films basats en èpoques passades, i no solament passades, sinó desaparegudes, sense altres testimonis que documents incomplets, tenen un gran èxit de públic pel que tenen d'aquest exotisme i de realització d'imatges que floten imprecises en l'esperit dels espectadors.

En "Cleopatra" Cecil B. de Mille, com en altres films seus, ha portat a la realitat aquesta mena de somnis del passat donant-los formes concretes i sòlides. Són les formes que de Mille ha trobat per vestir aquests fantasmes, autèntics. Tant se val mentre siguin autèntics els fantasmes, i aquests ho són sempre, no en el sentit de l'autenticitat històrica, sinó en el de la realitat "actual", en l'esperit de les masses, dels fets i dels personatges. Els films de De Mille no ens revelen veritats desconegudes; ens solidifiquen les que tenim per veritats, sovint sense formular-nos-ho, i aquesta és la principal de les seves qualitats. Tampoc no creen caràcters; no ho necessiten, la força dels caràcters mateixos, altrament, l'esplendor de l'espectacle, i aquest, en tots els seus films, i especialment en "Cleopatra", és extraordinari. La riquesa i grandiositat dels decorats; la profusió i riquesa del vestuari; les multituds; la pompa de les desfils, els grans gestos dels personatges, tot impressiona de manera extraordinària. És la història, és la Història Universal dels nostres anys juvenils, el que passa fet realitat per davant dels nostres ulls, i aquesta realitat supera les nostres més exaltades imaginacions d'estudiants. Amb tot, potser preferim en el film aquestes escenes que més s'hi acosten, les més sobries de detalls, com les del començament del film fins arribar a la mort de Juli César; potser abans — Juli César, per l'extrem de caracterització, i de manera impressionant — de tenir Warren William el cap més petit. Claudette Colbert, en el seu paper de Cleopatra, potser massa moderna en negligir la caracterització típica de la moda egípcia i les seves esclaves i dames massa rones.

L'argument, com ja suposarà l'il·lustrat lector, comprèn des de l'arribada de Juli César a Alexandria; per conquerir l'Egipte essent conquerit per Cleopatra, la tornada amb ella a Roma; l'assassinat de César al Senat, la fugida de la reina, la repeticó de l'aventura per Marc Antoni amb el mateix resultat, lodi d'Octavi, la guerra i la mort final de Marc Antoni i la de Cleopatra en entrar Octavi a la ciutat. Tot i els petits defectes de detall que hem assenyalat, que en un film de gran espectacle no representen res, el conjunt és magnífic, i l'atenció de públic ho confirmaria.

"Betty Boop la Cenicienta"
Coliseum Paramount
Film de dibuixos de Max Fleischer

Max Fleischer, el gran dibuixant, ha iniciat amb "La Ventafocs" una nova etapa dels films del seu famós personatge Betty Boop, que tant de nom li ha donat. Aquesta nova etapa són els contes per a infants i els films en colors. El color, tot el que triga a adaptar-se al film d'actors reals, és ràpid a entrar en el domini del dibuixant, i és que els dibuixos admeten un control més rigorós dels tons que l'emulsió sensible exigeix per a una impressió clara.

Max Fleischer, en aquest film, ens explica el conte clàssic de la Ventafocs sense grans modificacions, però escartat, i en comptes d'usar caricatures d'animals, usa dibuixos de persones. Max Fleischer, es veu en aquest film, és molt millor caricaturista que il·lustrador. El color, molt ric en algunes escenes, perd, com deixat, en altres. Bon començament, no obstant, per un primer film en colors, i bona tècnica mágica per les transformacions. Esperem veure-li aviat films en colors de la qualitat de "La barca de Noé" i de la sèrie de "Popeye el mariner".

ACTUALIDADES
NOTICIARI FOX MUNDIAL. EL MON EN QUE VIVIM. R. I. P. VAN WINKLE I UN PRINCEP MODERN

"Los Miserables"
Kursaal Pathé Natan
Film en jornades, distribuït per Exclusives Triun, tret de la novel·la de Victor Hugo, dirigit per Raymond Bernard i interpretat per Harry Baur, Florelle, Charles Vanel, Marguerite Moreno i d'altres.

"Los Miserables", l'obra immortal de Victor Hugo, no és la primera vegada que tempta els realitzadors cinematogràfics, si bé serà millor potser conveir que qui han sofert més forta aquesta temptació han estat les empreses. La versió cinematogràfica d'aquesta obra ja fou realitzada en temps del cinema mut, i l'adveniment del so ha

Fèmina
del film que ha obtingut el major èxit a França
en **Le cabot la crisis**
ALBERT PRÉJEAN DANIELLE DARRIEUX

Idees lluminoses!
Música incomparable!
dels autors dels cantables de Chevalier i de Marlene Dietrich
Espectacularitat!
Comicitat!
Optimisme!
Diversió!
Es una conclusiva Cineaes
que us agradarà molt d'haver-la vista

però la seva realització. L'obra de Victor Hugo és potser una de les més divulgades de la literatura francesa, i creiem que aquesta és la veritable raó de la seva adaptació al cinema, puix que les seves possibilitats cinematogràfiques no són gaires. L'argument, com ja hem dit, és bastant conegut, i l'adaptació cinematogràfica el segueix amb la major fidelitat que li és possible.

Jean Valjean, un galeot, un presidiari de Toló, treballa en moltes obres d'aquella ciutat, en les quals demostra una força extraordinària. Pel seu bon comportament li és concedida la llibertat, després de dinou anys de presidi. En sortir de la presó no té més que una carta en la qual es detallen les condicions que ha sofert i uns quants francs, que és el que ha guanyat en la seva estada a presidi. Aquella carta només li serveix perquè ningú no vulgui allotjar-lo. Unicament un bisbe l'admet. No té recança del seu passat, i confia plenament en ell. Jean Valjean queda tot estranyat i insisteix a dir-li que ha passat dinou anys a presidi. A mitja nit, el presidiari es dirigeix a un armari, en el qual hi ha guardats els coberts de plata amb què han menjat. I agoderant-se d'ells fuig per una finestra. Al cap d'un moment el porten detingut davant del bisbe, el qual confessa que aquells coberts els hi ha donat ell, junt amb uns canelobres d'argent que ha deixat oblidats. Es posa novament en llibertat, i marxa amb allò que el bisbe de Digne li ha donat. Pel camí recorda les paraules del sacerdot. En una parada prop de la carretera troba un infant que ha perdut una moneda, la qual ha anat a raurer sola els seus peus; ell no ho creu, i el fa marxar de mala manera. Més tard, quan se n'adona i troba la moneda, el cerca per tot el bosc, cridant: "Un salt en la narració, i som a un dancing en el qual hi ha tres modistes i des joves. Una d'aquelles és Florelle. Ha nassat molt de temps. Sembla un altre salt. A Montreuil-sur-Mer. En una fàbrica trobem Florelle Lamoignon. Madeleine, que no és altre que Jean Valjean, el vell galeot de

Al Jolson cantant davant el micròfon en el film "Wonder Bar", que es projecta al Fantàsio

Biografies curtes
RAIMU
Si el veritable artista és el que es escaia aparent conseqüència per viure a personatges que interpreta, sense cap més contradicció, Raimu és, per excel·lència, l'artista ideal.

La seva llarga carrera és una de les més interessants de la història del cinema. Quina classe de per a nosaltres, Raimu o paròdia no ha interpretat Raimu, amb el seu geni creador i potestats.

Les seves grans dotes cinematogràfics són per a confondre a qualsevol. Ha estat al mateix temps campió i emperador, solista i capità. Que cor li doni.

EDWIGE FÉLLE
Per la seva força del seu talent Edwige Fèlle, interpretant a l'obra "Le Cabot la Crisis", en un paper d'una realització d'un dels seus millors.

Aquesta obra de gran importància és una de les més interessants de la història del cinema. Quina classe de per a nosaltres, Raimu o paròdia no ha interpretat Raimu, amb el seu geni creador i potestats.

Fantàsio
Un espectacle musical formidable
Atmosfera: Dansa: Ballada: Música:
WONDER BAR
Ray Francis, Dolores del Río, Al Jolson, Dick Powell 16 estrelles i milers de "girls" gràcies a un doblament meravellós d'actuaris, superant tota els resorts espectaculars. Warner Bros. - First National

Una escena del film Paramount "Cleopatra", que es projecta al Coliseum

D'un film a l'altre

* Fins ara, quan alguna casa productora decidia portar al llenc un film musical, els llibretistes escollien sempre per a això assumptes alegres, festius, còmics; comèdies sentimentals i sense transcendència que s'avenien bé amb les tonaderes fàcils, els ballis dislocats de les gorts i els escenaris teatrals, el mateix a plena llum que a l'ombra d'entre bastidors. Algunes vegades, potser, posaven una nota dramàtica; però mai no s'havien arriscat a enfrontar-se amb un assumpte purament dramàtic per a aquesta mena de produccions.

Avui Warner Bros. First National en "Wonder Bar" ens ofereix el drama musical del llenc. Els llibretistes del film han afrontat valentament els obstacles que s'els oferien per a una obra de tant alt vol, i han fet un argument fort, viu, palpitant d'humorisme.

I Warner Bros. First National ha escollit entre el seu elenc un quadre d'artistes pocques vegades igualat: Kay Francis, Al Jolson, Dolores del Río, Ricardo Cortez, Dick Powell, Guy Kibbee, Louise Fazenda, Fifi D'Orsay, per no esmentar més que els noms de les primeres figures.

Amb aquests artistes, amb un assumpte original i fort, amb una música bellíssima i amb tres-cents xicotes de conjunt, ha pogut Lloyd Bacon realitzar aquesta producció que es projecta al Fantàsio.

* Potser una de les més grans raons per la qual el públic distingit amb la seva assistència el Cinema Actualitat, és per la gran atenció que el Noticiari Fox Movietone, basa del programa d'aquest local, dispensa a l'actualitat nacional, ço que més directament en atany.

Així veiem com en el programa de l'actual setmana figuren gran nombre de reportatges d'actualitat local, entre els que cal assenyalat la inauguració del monument als germans Quintero, que va tenir lloc a Madrid el diumenge passat. Uns paraules del general Batet durant la seva estada a Madrid. Un humorístic reportatge sobre el ja famós follet de Saragossa, i una desfilla dels Tabors de Regulars al seu retorn d'Espanya.

Això no significa que l'actualitat estrangera quedi a segon terme. Prova d'això és el reportatge de la boda reial del duc de Kent i la princesa Marina, que es projecta a l'Actualitat des del dissabte passat, és a dir, dos dies després d'haver tingut lloc, la qual cosa bat un record de velocitat en la presentació. Molts d'altres reportatges, i els exclusius englobats sota el títol de "El món que ens vivim", formen el conjunt de noticiaris de l'actual programa, el qual es veu completat pel dibuix animat sonor "Rip Van Winkle" i pel documental "Un principi modern", que el públic acull amb entusiasme per tractar-se d'un veritable viatge de meravella al voltant del món amb el príncep de Galles. La cambra recorre: Canadà, Estats Units, Las Antilles, el Canadà de Panamà, l'Íles Hawaï, Austràlia, Japó i les diferents possessions angleses a Àfrica.

En resum, un programa interessant i atractiu, com és norma del Cinema Actualitat.

* Al llenc com a l'escena, l'opere regna. El gènere lleuger i optimista com "El soltero inocente" o "Desfile de candelas", etc., han determinat la fórmula definitiva que compta amb el favor del públic. Però cal distingir, ja que no s'ha de considerar com a opereta un film qual-sevol en el qual s'ha intercalat unes escenes amb cuplets. La veritable opereta té les seves lleis, la seva estructura pròpia, la seva tècnica, i a jutjar per certes temptatives que no han obtingut èxit, hem de considerar que hi ha poques pel·lícules que mereixin el cobertor típic d'operetes.

Se acabà la crisi? pertany, segons la crítica europea, a aquesta cobdiciosa categoria d'"opereta", pels seus valors espectaculars i musicals que hi ha. Alegria i optimisme, en forma aliçonadora, són els mòbils de l'argument, afegeix així majors valors als ja esmentats de la música i espectacularitat.

L'estrena d'avui de "Se acabà la crisi" és considerada com un veritable esdeveniment a Barcelona, puix que tots els que segueixen el moviment internacional del cinema saben que "Se acabà la crisi" és un dels més legítims triomfs del cinema francès.

"Se acabà la crisi" és un cinto dirigit per Robert Siodmak i interpretat pel nou "triumf" Albert Préjean i Danielle Darrieux, amb l'itinerari, Carpanier i un sentit de bel·lissimes sèrie.

* "La princesa de la Zarda", la celebrada opereta que la U. F. A. ha convertit en una opereta moderna i divertidíssima.

No és aventurat vaticinar que, davant l'èxit definitiu assolit amb motiu de la seva estrena en el nostre Teatre Tivoli, aquesta sensacional opereta batre, en la nostra ciutat, tots els records de sojorn al cartell.

I és que el públic que acut a la projecció atret pel nom de Marta Eggerth, troba que la tasca d'aquesta diva com a cantant i com a artista, supera tots els càlculs, i que junt al seu art es mouen altres interprets de prestigi, tals com Hans Shonker, Paul Herbigier i Paul Kemp, actor còmic, que realitza en aquest film una de les seves més gracioses creacions, i el públic celebra totes les seves intervencions amb grans rialles.

I tot això presentat amb molta lassitud i pulcritud, la qual cosa ja és característic en totes les produccions de la U. F. A.

* Durant tres setmanes fou projectada amb èxit al Teatre Rovoli de Nova York la producció de Reliance Pictures, "El comde de Montecristo", que distribuïx United Artists, la qual, entre altres coses, establí un nou record de taquilla. Tal era la confiança de la direcció del teatre en la qualitat d'aquesta magna cinta, que oferí tornar el preu de l'entrada a tots els que no consideressin el film digne de qualificar-lo entre estrelles, és a dir, de primera categoria.

— potser entre molts altres, no volem ésser categorics — tres aspectes: el purament històric, l'humà i l'espectacular. Des del punt de vista del primer veiem els fets projectats en el temps i influir en els esdeveniments posteriors, amb un abast més o menys gran; contemplant-los en el seu aspecte humà, els fets es repleguen en els mateixos, i constitueixen amb una mena d'èsser viu, o com una capa que embolcalla els éssers que han intervingut en el fet, que els distingeix dels altres, tot i estar composts d'elements de la mateixa naturalesa; constitueixen "una experiència humana". Tercerament, els fets poden ésser simplement contemplats, considerant-los com agrupaments de línies, de masses, de colors, de moviments productors de bellesa i d'emo-cions.

Aquests tres aspectes, encara que en els fets considerats en els mateixos siguin simultanis, es destriuen tot seguit que, passats, i especialment passats a la història, es volen evocar. Com en els líquids en repòs, els cossos en suspensió s'ordenen per ordre de densitat; en el temps passat també els fets es destriuen en aquests tres aspectes. Ara bé: si l'aspecte històric i l'aspecte humà arriben a nosaltres, el primer per la projecció de causa a efecte, i el segon per la continuïtat de l'espectacle i de la naturalesa humana, l'aspecte espectacular ens arriba sovint per un acte de pura creació imaginativa, perquè el seu aubient ha quedat completament separat del nostre, sense cap lligam que els relacioni. Serà possible, a base de restes i de documents, reconstruir una època; però el clima d'aquesta època creat per la llarga convivència dels homes amb els objectes que els volien haurà desaparegut; s'haurà envaït completament per l'espectador, que viu en un altre clima, i respira un altre aire més fort per més fresc. No obstant, serà aquest aspecte que atraurà sempre més, precisament pel seu exotisme, per l'èsser a un país llunyà, no solament en l'espai (pot ésser que en l'espai sigui

NOTICIARI DE BARCELONA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència. — El senyor Jiménez Arenas rebra els dimarts i divendres, de cinc a set de la tarda, prèvia presentació de demanda d'audiència, per escrit, a la Secretaria, on serà facilitat el número que correspongui.

Tots els dies i a totes les hores es podran presentar, per escrit, a la Secretaria, les demandes que es creguin justificades, les quals seran contestades també per escrit.

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publicat, entre altres, els ordres següents:

Presidència. — Orden disposant que los trabajos de formación del Censo Patronal y Obrero corran a cargo de la Ponencia de Colocación Obrera de Cataluña, de acuerdo con el plan que se inserta.

Orden recordando a los señores Delegados de Trabajo de Cataluña la fecha 21 de noviembre relativa a los Consejos Locales de Trabajo y fijando el plazo de cinco días para cumplimentarla.

Orden disponiendo que los señores Alcaldes de todos los Ayuntamientos de Cataluña remitan a las Oficinas de la Ponencia de Colocación Obrera una certificación de la existencia o inexistencia del Servicio de Colocación en el respectivo Ayuntamiento.

Orden disponiendo que don Guillermo Palmer, que ejercía, en comisión, el cargo de Gerente del Servicio de Recaudación de Tributos en Tarragona, se reincorpore a la Sección Central de Recaudación, y designando a don Francisco Torres Simó para que desempeñe aquel cargo con carácter interino.

Orden concediendo la jubilación que tiene solicitada don Antonio Gómez Muñoz, Portero mayor de la Generalidad.

Orden dando publicidad a la del Ministerio de Trabajo, Sanidad y Previsión, del 29 de noviembre último, por la que se establece en todas las fábricas y talleres de las industrias siderúrgica y metalúrgica y sus derivados la jornada legal de ocho horas diarias o de cuarenta y ocho semanales.

Orden dejando en suspenso la totalidad de las Bases aprobadas en 12 de abril de 1932 por el Jurado Mixto de la Siderurgia, Metalurgia y derivados de Barcelona, por los motivos que se mencionan, y resolviendo que a partir del día primero del corriente la jornada legal en aquellas industrias sea la de cuarenta y ocho semanas de acuerdo con lo establecido en la Orden del Ministerio de Trabajo, Sanidad y Previsión de fecha 29 de noviembre último.

AJUNTAMENT

Gratificació. — Ha estat facilitada la següent nota:

"En vista del comportament del portier del carrer de Vilargell, senyor Marcel·lí Abril i Barallans, el qual, en repèl·lir un atracament resultà ferit, l'Alcaldia, tenint en compte que aquests actes de civisme mereixen el general reconeixement, i fent-se ressó d'aquest interès, ha disposat que es gratifiqui amb mil pessetes el sudat portier, les quals seran lliurades per l'excel·lentíssim senyor general de la quarta divisió, senyor Domènec Batet."

Els Amics dels Jardins. — Persistint en el seu intent d'interessar el públic en l'amor a les plantes i a les flors, l'entitat "Amics dels Jardins" (Garden-Club), de Pedralbes, presentarà els propers dissabte i diumenge, dies 8 i 9, una sèrie de branques amb flors decoratives, pròpies per a ésser posades en gerros a l'interior de les ha-

bitacions durant aquest temps d'hivern en què les flors són tan rares. Aquestes branques de flors, de les quals es fa tant d'ús en les decoracions d'interiors anglesos, segurament interessaran les senyores i els aficionats del nostre país. El diumenge, dia 9, a l'hora del passatge, seran rifats els lots de branques de flors, entre els amics dels jardins assistents a l'acte. El Club continua obert on dia al matí durant l'hivern.

Un nen i un vollet extraviat. — La Policia Urbana es feu càrrec del nen de tres anys d'edat Josep Formentí Margulot, que s'havia extraviat.

Després de practicades les diligències oportunes per tal d'obtenir les dades necessàries, fou lliurat als seus pares que vivien al carrer Robador número 13, quart.

També es feu càrrec del vollet de vuitanta-dos anys Aparici Jimeno, que s'havia extraviat. Fou acompanyat per un agent de la Policia Urbana fins al seu domicili del carrer de Vilargell, 82, segon, primera.

La Junta Municipal del Cens Electoral. — Fa públic que en virtut del que ordena el paràgraf segon de l'article 22 de la vigent Llei Electoral, han estat fixats edictes a l'Ajuntament i a les Oficines d'aquella Junta, Via Laietana, 16, entresol, designant els locals per a instal·lar-hi col·legis electorals en els quals hauran de verificar-se totes les eleccions que tinguin lloc el vinent any 1935.

Conselleria de Governació

Ahir al matí el senyor Carreteres Ponç estigué a la Delegació de l'Estat, on va rebre diverses visites. Entre elles, la del comandant dels guardies d'assalt senyor Caballero i la de l'enginyer cap d'Obres Públiques.

* Segurament avui o demà marxarà a Còrdova el senyor Carreteres Ponç, per tal de recollir la seva família i passar les festes de Nadal a Barcelona.

A disposició de l'Auditor. — La policia posà ahir a disposició de l'Auditor Josep Castellnou Bases, reclinant com a suposat participant en els darrers fets.

Auditoria militar

Detencions. — En dos bars de la barriada de Sants, la guàrdia civil va detenir ahir a la tarda Lluís Esquerca, Josep Teixidor Grimal i Joaquim Lacuesta Vilad, com a complicats en els fets sediciosos. Tots tres foren posats a disposició del jutge militar.

El jutge senyor Aguado a Badalona. — El jutge senyor Aguado es va traslladar ahir a Badalona per a la practica de diverses diligències relacionades amb els sumaris que s'instrueixen pels fets ocorreguts en aquella ciutat.

Vint-i-cinc presos alliberats. — Per l'Auditor s'ha decretat la llibertat de 25 detinguts per la causa general.

Causas sobreesgudes. — Han estat sobreesgudes les causes instruides contra Vicenç Vilaller, per rebuïó, i la 273, contra autors desconeguts, pels fets ocorreguts a Móra.

L'Auditor anirà a Figueras. — L'Auditor, acompanyat del tinent auditor senyor Julià, es traslladarà a Figueras.

El senyor Ferrer es proposa revistar tot allò que depèn de la justícia militar en aquella plaça.

Comandància Militar

A la Prefectura set detinguts per divendres dia 12, al local que ocupa l'Estat Major de la Comandància General d'aquesta Divisió, tindrà lloc l'acte de col·locar el retrat i una placa commemorativa del capità Suárez, que resultà mort a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, a la Plaça de la República.

El mateix dia, a la tarda, i a Girona, també al local de l'Estat Major, serà col·locada una altra placa en memòria del comandant Domínguez, mort en aquella capital.

Visita. — Una comissió dels Jurats Mixtos visità ahir el general Batet per tal de pregar-li que s'interessés per la seva sort, puix que porten diversos mesos sense cobrar els sous.

* Visitaran ahir el senyor Carreteres Ponç l'ex-diputat senyor Josep Anglés, el senyor Caselles, l'alcalde de Terrassa i el senyor Lluís Carreres.

Visites. — Ahir al matí complimentaren el general Batet l'inspector d'Auditories, conseller del Tribunal Suprem senyor Onofre Sastre.

També estigueren a la Comandància militar per visitar el general cap de la Divisió, els generals García Fuentes i Pozas; el prior del Monestir de Montserrat; el catedrático senyor Enric Soler i Batlle; el cap de la tercera esquadra d'Aviació Militar senyor Felip Díaz Sandino; el senyor Joan Pich i Pon; el cap dels Mossos d'Esquadra, capità senyor Lizeano de la Rosa; el senyor Batalla; el comandant aviador senyor Lecea; el doctor Quirós; l'auditor senyor Blai Pérez i al president de la Generalitat senyor Jiménez Arenas.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera, i a porta tancada, es veié la causa contra Angel Calatard i Joaquim Alegri, els quals estaven acusats d'haver intentat subornar uns agents de policia, quan aquests anaren a incautar-se d'uns llibres pornogràfics que tenien guardats en un magatzem del carrer d'Arrepentides. El jurat va apreciar en el fet l'existència d'un delictu d'escàndol públic i els imposà la pena de dos mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera se suspenguéren les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Quarta va comparexer Emili Canals, acusat d'haver-se apoderat d'una partida de galledes. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera se suspenguéren les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Quarta va comparexer Emili Canals, acusat d'haver-se apoderat d'una partida de galledes. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera se suspenguéren les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Quarta va comparexer Emili Canals, acusat d'haver-se apoderat d'una partida de galledes. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera se suspenguéren les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Quarta va comparexer Emili Canals, acusat d'haver-se apoderat d'una partida de galledes. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera se suspenguéren les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Quarta va comparexer Emili Canals, acusat d'haver-se apoderat d'una partida de galledes. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

Comandància Militar

A la Prefectura set detinguts per divendres dia 12, al local que ocupa l'Estat Major de la Comandància General d'aquesta Divisió, tindrà lloc l'acte de col·locar el retrat i una placa commemorativa del capità Suárez, que resultà mort a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, a la Plaça de la República.

El mateix dia, a la tarda, i a Girona, també al local de l'Estat Major, serà col·locada una altra placa en memòria del comandant Domínguez, mort en aquella capital.

Visita. — Una comissió dels Jurats Mixtos visità ahir el general Batet per tal de pregar-li que s'interessés per la seva sort, puix que porten diversos mesos sense cobrar els sous.

* Visitaran ahir el senyor Carreteres Ponç l'ex-diputat senyor Josep Anglés, el senyor Caselles, l'alcalde de Terrassa i el senyor Lluís Carreres.

Visites. — Ahir al matí complimentaren el general Batet l'inspector d'Auditories, conseller del Tribunal Suprem senyor Onofre Sastre.

També estigueren a la Comandància militar per visitar el general cap de la Divisió, els generals García Fuentes i Pozas; el prior del Monestir de Montserrat; el catedrático senyor Enric Soler i Batlle; el cap de la tercera esquadra d'Aviació Militar senyor Felip Díaz Sandino; el senyor Joan Pich i Pon; el cap dels Mossos d'Esquadra, capità senyor Lizeano de la Rosa; el senyor Batalla; el comandant aviador senyor Lecea; el doctor Quirós; l'auditor senyor Blai Pérez i al president de la Generalitat senyor Jiménez Arenas.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

Comandància Militar

A la Prefectura set detinguts per divendres dia 12, al local que ocupa l'Estat Major de la Comandància General d'aquesta Divisió, tindrà lloc l'acte de col·locar el retrat i una placa commemorativa del capità Suárez, que resultà mort a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, a la Plaça de la República.

El mateix dia, a la tarda, i a Girona, també al local de l'Estat Major, serà col·locada una altra placa en memòria del comandant Domínguez, mort en aquella capital.

Visita. — Una comissió dels Jurats Mixtos visità ahir el general Batet per tal de pregar-li que s'interessés per la seva sort, puix que porten diversos mesos sense cobrar els sous.

* Visitaran ahir el senyor Carreteres Ponç l'ex-diputat senyor Josep Anglés, el senyor Caselles, l'alcalde de Terrassa i el senyor Lluís Carreres.

Visites. — Ahir al matí complimentaren el general Batet l'inspector d'Auditories, conseller del Tribunal Suprem senyor Onofre Sastre.

També estigueren a la Comandància militar per visitar el general cap de la Divisió, els generals García Fuentes i Pozas; el prior del Monestir de Montserrat; el catedrático senyor Enric Soler i Batlle; el cap de la tercera esquadra d'Aviació Militar senyor Felip Díaz Sandino; el senyor Joan Pich i Pon; el cap dels Mossos d'Esquadra, capità senyor Lizeano de la Rosa; el senyor Batalla; el comandant aviador senyor Lecea; el doctor Quirós; l'auditor senyor Blai Pérez i al president de la Generalitat senyor Jiménez Arenas.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

Comandància Militar

A la Prefectura set detinguts per divendres dia 12, al local que ocupa l'Estat Major de la Comandància General d'aquesta Divisió, tindrà lloc l'acte de col·locar el retrat i una placa commemorativa del capità Suárez, que resultà mort a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, a la Plaça de la República.

El mateix dia, a la tarda, i a Girona, també al local de l'Estat Major, serà col·locada una altra placa en memòria del comandant Domínguez, mort en aquella capital.

Visita. — Una comissió dels Jurats Mixtos visità ahir el general Batet per tal de pregar-li que s'interessés per la seva sort, puix que porten diversos mesos sense cobrar els sous.

* Visitaran ahir el senyor Carreteres Ponç l'ex-diputat senyor Josep Anglés, el senyor Caselles, l'alcalde de Terrassa i el senyor Lluís Carreres.

Visites. — Ahir al matí complimentaren el general Batet l'inspector d'Auditories, conseller del Tribunal Suprem senyor Onofre Sastre.

També estigueren a la Comandància militar per visitar el general cap de la Divisió, els generals García Fuentes i Pozas; el prior del Monestir de Montserrat; el catedrático senyor Enric Soler i Batlle; el cap de la tercera esquadra d'Aviació Militar senyor Felip Díaz Sandino; el senyor Joan Pich i Pon; el cap dels Mossos d'Esquadra, capità senyor Lizeano de la Rosa; el senyor Batalla; el comandant aviador senyor Lecea; el doctor Quirós; l'auditor senyor Blai Pérez i al president de la Generalitat senyor Jiménez Arenas.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

De la Prefectura a l'Argentina. — Han estat traslladats, des de la Prefectura al vaixell "Argentina", Joan Carbajal García, Juli Gutiérrez García, Patrici Navarro Abellán, Antoni Domènec Fasel, Antoni Esteban Rodríguez, Angel Zarralgui Martí i Josep Vallès Collet.

A disposició de l'autoritat militar. — Han estat posats a disposició de l'autoritat militar Ignasi Margos Malet, el qual estava reclamat per la causa número 153. També ha estat detingut i posat a disposició del jutge instructor el capità senyor Josep de la Guardia Lacanal, Ferran Martínez Gómez, el qual el tenia reclamat per no haver comparegut a una citació.

